

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

คำนำ

พระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ชาติกำหนดว่ายุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน ซึ่งในการจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๘ เป็นแผนในระดับที่ ๓ ที่ได้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนแม่บทแห่งชาติ ที่เป็นแผนระดับที่ ๒

การจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย จัดทำขึ้นเพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมาย ใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย กำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ ตลอดจนกลยุทธ์การดำเนินงานที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันมาประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัดหนองคายเมืองเศรษฐกิจชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย
มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๑
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๔
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๗
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๘
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๓๔
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๓๗
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการ อก. แผนปฏิบัติการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๔๐
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด	๔๐
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๘	๔๐

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๑	ข้อมูลประชากรของจังหวัดหนองคาย และความหนาแน่นต่อพื้นที่	๑๐
ตารางที่ ๒	โรงไฟฟ้าพลังงานทดแทน	๑๐
ตารางที่ ๓	จุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนเพื่อการค้า	๑๖
ตารางที่ ๔	สำนักงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ	๑๗
ตารางที่ ๕	สถิติการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖	๑๘
ตารางที่ ๖	ข้อมูลข้าวนาปี/นาปรัง จังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๕/๖๖	๑๙
ตารางที่ ๗	แหล่งรับซื้อข้าวในพื้นที่ และนอกพื้นที่จังหวัดหนองคาย	๒๐
ตารางที่ ๘	ข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๕	๒๐
ตารางที่ ๙	ขนาดกิจการโรงงานอุตสาหกรรมของจังหวัดหนองคาย	๒๑
ตารางที่ ๑๐	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการผลิตโดดเด่นของจังหวัดหนองคาย	๒๑
ตารางที่ ๑๑	สาขาอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรก	๒๑
ตารางที่ ๑๒	ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖	๒๒
ตารางที่ ๑๓	ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด ภาค และประเทศ	๒๓
ตารางที่ ๑๔	แหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย	๒๕
ตารางที่ ๑๕	TOWS Matrix	๒๙
ตารางที่ ๓๘	ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๔๐

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑

บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดหนองคาย แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย โดยมุ่งเน้นการพัฒนานโยบาย การผลักดันนโยบาย MIND ใช้หัวและใจ ปันอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ มุ่งสู่ความสำเร็จ ๔ มิติและให้รางวัลกับคนทำความดี ประกอบด้วย มิติที่ ๑ ความสำเร็จทางธุรกิจ มิติที่ ๒ การดูแลสังคมโดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม มิติที่ ๓ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก และมิติที่ ๔ การกระจายรายได้ให้กับประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามปัจจัยสำคัญในการพัฒนาที่ขาดไม่ได้คือการพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคายให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ ๒

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติ
คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- ๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมายรวมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกันเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้มีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น และเชื่อมโยงกับการขยายช่องทาง การตลาดและการบริการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

๓.๑ ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) กระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๓.๒ ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง

๓.๓ ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓.๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย

๓.๕ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs)

๒) ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๒.๒ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาทักษะการผลิต การบริหารจัดการและพัฒนาช่องทางการตลาด ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้สามารถเติบโตสู่สากล ส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชน พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้โดดเด่น มีมาตรฐานและตอบสนองความต้องการของตลาดได้

๓) ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑.๒ พื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่
- ๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- ๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- ๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

มุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model ลดการปล่อยมลพิษ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว

๔) ยุทธศาสตร์ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ๑.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ๒.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการ
- ๒.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับการกิจ
- ๒.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย
- ๒.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ
- ๒.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้ยืดหยุ่น มีการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาลและจริยธรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ส่งผลให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลงพร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
ตัวชี้วัด
ผู้ประกอบการ SME, สถานประกอบการ มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา
- เป้าหมายที่ ๒ : ผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด
อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน อันดับที่ ๕๕
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ ๔.๗
ตัวชี้วัด
อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคต อันดับที่ ๔๐

๑.๒ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) สนับสนุนการเพิ่มผลิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำและจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
 - ๒) กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
 - ๓) วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการโดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการและจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
 - ๔) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลทีสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สนับสนุนให้มีข้อมูลเปิดเพื่อเพิ่มศักยภาพ

การแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้น
ในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐ
อย่างบูรณาการ

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
 - ๒) ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน อันดับที่ ๕๕
 - ๒) อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคต อันดับที่ ๔๐

(๒) ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๒.๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุน เพื่อดึงดูดการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมีใช้ภาษีเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุน
 - ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนตามศักยภาพ โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม รวมทั้งยกระดับความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 - พัฒนาเมืองในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นเมืองนำอยู่ที่สามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนทั้งจากในและต่างประเทศ สนับสนุนการขับเคลื่อนพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น
 - เมืองในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองนำอยู่มากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาฯ เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรมในช่วง ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มีจุดหมายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขัน

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๒.๓ นโยบายรัฐบาล (แถลงนโยบายวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒)

- นโยบายหลัก : การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย

พัฒนาภาคอุตสาหกรรม

- ๑) พัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน และ เศรษฐกิจสีเขียว [Bio-Circular-Green (BCG) Economy] โดยนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมในการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและบริการของท้องถิ่น ปรับระบบการบริหารจัดการการผลิตและระบบโลจิสติกส์ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน การใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่าการบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมและขยะแบบคลัสเตอร์ระหว่างอุตสาหกรรม และชุมชนในแต่ละพื้นที่ของจังหวัดกลุ่มจังหวัดเพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับกฎระเบียบทางด้านสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศและระหว่างประเทศ
- ๒) พัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีหรือแนวโน้มการค้าโลกโดยคำนึงถึงศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขัน แนวโน้มความต้องการของตลาดในประเทศและตลาดโลก เพื่อให้อุตสาหกรรมไทยมีระดับผลิตภาพที่สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก สร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีมูลค่าสูงในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมอนาคต อาทิอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคมของประเทศ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความมั่นคงของประเทศ อุตสาหกรรมอวกาศ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน
- ๓) สร้างกลไกสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายใหม่ โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าถึงเทคโนโลยีการวิจัยและนวัตกรรม การปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้ประกอบการ การเข้าถึงแหล่งเงินการพัฒนาทุนยทดสอบหรือวิจัยและออกแบบที่ได้มาตรฐานสากลและการใช้สถาบันการศึกษาที่มีอยู่ในพื้นที่มาสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าและบริการ

- ๔) พัฒนาระบบและกลไกภาครัฐและสภาพแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนผู้ประกอบการ โดยการจัดทำแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มวิสาหกิจเริ่มต้นในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ด้วยการใช้นวัตกรรม การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการตลาดและการบัญชีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบ่มเพาะผู้ประกอบการและสถาบันเฉพาะทางต่าง ๆ ให้สามารถเป็นกลไกหลักที่เข้มแข็งในการร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาและบ่มเพาะศักยภาพผู้ประกอบการในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๒. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
๓. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๐ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
๔. แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ โดยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
๕. แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
๖. แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๗. แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
๘. แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้ตอบสนองนโยบายและให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ เพื่อให้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคายที่มีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถตอบสนองความต้องการความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ได้ดีซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากความยากจนต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดหนองคาย ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๘

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ประวัติความเป็นมา

หนองคาย “เมืองน่านอยู่ริมฝั่งโขง” พื้นที่อันเป็นที่ตั้งในปัจจุบันได้มีการตรวจพบแหล่งโบราณคดีในเขตตำบลโคกคอน อำเภอท่าบ่อ พบหม้อดินโบราณ เหรียญเงินพูนปั้น (อายุสองพันปี) กระดุกมนุษย์ กระเจาย่อยทั่วไปและเป็นแหล่งถลุงแร่โลหะขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบแหล่งถลุงโลหะสมัยก่อนประวัติศาสตร์บางพื้นที่ตอนเหนือของจังหวัด มีการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มาแต่สมัยโลหะพบในเขตภูโล่น อำเภอสังคม ซึ่งเป็นแหล่งทำเหมืองแร่ทองแดงสมัยก่อนประวัติศาสตร์ด้วย

มีประวัติความเป็นมายาวนานประมาณ ๒๐๐ ปีเศษ โดยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) เจ้าอนุวงศ์ขัตติยเจ้าครองนครเวียงจันทน์ ได้ตั้งตัวเป็นกบฏ ยกกองทัพผ่านหัวเมืองรายทางมาจนถึงนครราชสีมา ทางกรุงเทพฯ ได้โปรดให้เจ้าพระยาราชสุภาวดี (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นแม่ทัพมาปราบโดยมีท้าวสุวอธรรม (บุญมา) ยกกองทัพมาจากเมืองโยธธา และพระยาเชียงสา มาช่วยเป็นกำลังสำคัญ ในที่สุดสามารถจับตัวเจ้าอนุวงศ์ไปกรุงเทพฯจนสำเร็จและได้พระราชทานบำเหน็จ ล่วงมาถึง ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๓๗๑ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) โปรดเกล้าฯ ให้ท้าวสุวอธรรม (บุญมา) เป็นพระปทุมเทวาภิบาล ดำรงตำแหน่ง เจ้าเมืองหนองคายคนแรก และให้เมืองเวียงจันทน์ขึ้นตรงต่อเมืองหนองคาย

ในปี พ.ศ.๒๔๓๔ ภายหลังกบฏฮ่อ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอประจักษ์ศิลปาคม เป็นข้าหลวงใหญ่ต่างพระองค์สำเร็จราชการมณฑลลาวพวน ตั้งที่ทำการมณฑลอยู่ที่เมืองหนองคาย ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ ไทยเสียดินแดน ฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส และได้ระบุในสัญญาว่าห้ามมิให้ไทยตั้งหรือนำกองทัพบกทหารอยู่ในเขต ๒๕ กิโลเมตรจากชายแดน กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมจึงทรงย้ายที่ทำการมณฑลฯ ไปอยู่บริเวณบ้านเตือหมากแข้ง และตั้งเป็นมณฑลอูตรธานี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๗ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ได้โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติปกครองพื้นที่ขึ้นโดยให้ยกเลิกระบอบเจ้าปกครองทั่วประเทศ ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๘ กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งสถาปนาเมืองข้าหลวงปกครอง ซึ่งต่อมาเรียกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด และในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นจังหวัดและอำเภอ

ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ ๙) ได้มีพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ.๒๕๕๔ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔) มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยให้แยกอำเภอบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอโซ่พิสัย

อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล และอำเภอบุ่งคล้า ออกจากจังหวัดหนองคายและตั้งเป็นจังหวัดบึงกาฬ

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดหนองคาย มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๐๒๖.๕๓ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๘๙๑,๕๘๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๙ ของพื้นที่ทั้งประเทศลักษณะเป็นรูปยาวเรียงทอดไปตามลำน้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นกั้นเขตแดนกับ สปป.ลาว มีความยาวทั้งสิ้น ๑๔๕ กิโลเมตร ความกว้างของพื้นที่ที่ทอดขนานไปตามลำน้ำโขงโดยเฉลี่ย ๒๐ - ๒๕ กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดินสาย ๒ (มิตรภาพ) ประมาณ ๖๑๕ กิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

- * ทิศเหนือ ติดต่อกับกำแพงนครเวียงจันทน์ เขตเมืองหลวงของ สปป.ลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแนวพรมแดน
- * ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอปากคาด และอำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ
- * ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร อำเภอเพ็ญ อำเภอสร้างคอม อำเภอบ้านดุง อำเภอนายูง และอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี
- * ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอปากชม จังหวัดเลย

(ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดหนองคาย)

๒.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดหนองคาย จัดอยู่ในจำพวกฝนแถบร้อนและแห้งแล้ง (ธ.ค. - ม.ค.) ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิจะเริ่มลดในเดือนพฤศจิกายนและต่ำสุดในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม ในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม เป็นช่วงเปลี่ยนฤดู อุณหภูมิจะสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในเดือนมีนาคม และร้อนจัดในเดือนเมษายน ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ (มิ.ย. - ก.ค.) อุณหภูมิโดยทั่วไปจะลดลง และในเดือนตุลาคมอุณหภูมิจะเริ่มลดลงจนอากาศหนาวเย็น อุณหภูมิต่ำสุดรายปีอยู่ที่ ๙.๕๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดรายปีอยู่ที่ ๔๐.๖๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีอยู่ที่ ๒๖.๔๖ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนทั้งปีอยู่ที่ ๑,๘๔๓.๖ มิลลิเมตรต่อปี

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

จังหวัดหนองคาย มีพื้นที่ทั้งหมด ๓,๐๒๖.๕๓ ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองเป็น ๙ อำเภอ ๖๒ ตำบล ๖๗๘ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖๘ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๘ แห่ง

จากการสำรวจข้อมูลประชากร ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ พบว่า จังหวัดหนองคาย มีประชากรรวมทั้งสิ้น ๕๑๕,๐๗๕ คน แยกเป็นประชากรชาย ๒๕๔,๙๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๔๘ และ

ประชากรหญิง ๒๖๐,๑๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๒ อำเภอที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองหนองคาย และอำเภอที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุดคือ อำเภอโพธิ์ตาก

ตารางแสดงข้อมูลประชากรของจังหวัดหนองคาย และความหนาแน่นต่อพื้นที่

อำเภอ	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	หมู่บ้าน	ตำบล	พื้นที่ตร.กม.	เทศบาล		อบต.
	ชาย	หญิง	รวม					เมือง	ตำบล	
๑. เมืองหนองคาย	๗๓,๓๔๙	๗๖,๐๗๘	๑๔๙,๔๒๗	๖๑,๕๕๔	๑๔๗	๑๖	๖๐๗.๔๕๖	๑	๘	๗
๒. ท่าบ่อ	๔๐,๐๙๖	๔๑,๗๗๖	๘๑,๘๗๒	๒๗,๙๑๒	๙๐	๑๐	๓๕๕.๓๑๓	๑	๓	๘
๓. โพนพิสัย	๔๘,๖๙๘	๔๙,๓๑๒	๙๘,๐๑๐	๓๓,๙๗๕	๑๕๙	๑๑	๖๔๒.๗๓๙	-	๒	๑๐
๔. ศรีเชียงใหม่	๑๔,๖๐๖	๑๕,๐๘๐	๒๙,๖๘๖	๑๐,๕๑๓	๔๓	๔	๑๙๗.๙๖๑	-	๒	๓
๕. สังคม	๑๒,๙๓๔	๑๒,๖๙๗	๒๕,๖๓๑	๘,๙๗๖	๓๖	๕	๔๔๙.๗๒๔	-	๑	๕
๖. สระใคร	๑๓,๓๕๘	๑๓,๒๖๑	๒๖,๖๑๙	๘,๗๗๕	๔๑	๓	๒๑๐.๙๐๒	-	-	๓
๗. เฝ้าไร่	๒๕,๓๕๕	๒๕,๔๕๗	๕๐,๘๑๒	๑๕,๗๙๔	๗๓	๕	๒๕๕.๙๐๐	-	๑	๔
๘. รัตนวาปี	๑๘,๙๓๓	๑๘,๙๐๖	๓๗,๘๓๙	๑๓,๓๘๖	๖๒	๕	๒๐๔.๐๐๗	-	-	๕
๙. โพธิ์ตาก	๗,๕๗๖	๗,๖๐๓	๑๕,๑๗๙	๕,๒๗๐	๒๗	๓	๑๐๒.๕๓๒	-	-	๓
รวม	๒๕๔,๙๐๕	๒๖๐,๑๗๐	๕๑๕,๐๗๕	๑๘๖,๑๕๕	๖๗๘	๖๒	๓,๐๒๖.๕	๒	๑๗	๔๘

ที่มา : กรมการปกครอง (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๖)

๔) ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑ การไฟฟ้า

จังหวัดหนองคาย มีโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนจำนวนทั้งสิ้น ๘ แห่ง ประกอบด้วย

๑) โรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงจากขยะ จำนวน ๑ แห่ง กำลังการผลิตติดตั้ง ๘ เมกะวัตต์ โดยมีการเซ็นสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (Power Purchase Agreement: PPA) มีการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (Commercial Operation Date: COD) แล้ว

๒) โรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๖ แห่ง กำลังการผลิตติดตั้งรวม ๗.๐ เมกะวัตต์ โดยมีการเซ็นสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (Power Purchase Agreement: PPA) มีการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (Commercial Operation Date: COD) แล้ว จำนวน ๕ แห่ง และยังไม่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (Commercial Operation Date: COD) จำนวน ๑ แห่ง

๓) โรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงจากชีวมวล จำนวน ๑ แห่ง กำลังการผลิตติดตั้ง ๙.๙ เมกะวัตต์ มีการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (Commercial Operation Date: COD) แล้ว

ลำดับ	ประเภท	บริษัท / บุคคล โรงไฟฟ้า	ประเภท	เชื้อเพลิง	ผลิตติดตั้งกำลังการผลิต (MW)	ปริมาณขายตามสัญญา (MW)	วันที่เริ่มต้นซื้อขายไฟฟ้า (COD)
๑	VSP	บจก.หนองคายน่าอยู่ อ.เมืองหนองคาย	Waste	Waste	๘.๐	๖.๐๐๐	๓๐ พ.ย. ๖๕
๒	VSP	บจก. จูปีเตอร์เพาเวอร์ อ.เมืองหนองคาย	Photovoltaic	Solar	๑.๐	๑.๐๐๐	๕ ส.ค. ๕๘
๓	VSP	บจก. พี.พี.โซลาร์ เพาเวอร์ อ.ท่าบ่อ	Photovoltaic	Solar	๑.๒	๐.๙๙๙	๑ เม.ย. ๕๖
๔	VSP	บจก. แม็ซงกรีนเพาเวอร์ อ.เมืองหนองคาย	Photovoltaic	Solar	๑.๒	๐.๙๙๘	๖ ต.ค. ๕๗

๕	VSP	บจก. อินโดไชน่ากรีนเอนเนอร์ยี อ.เมืองหนองคาย	Photovoltaic	Solar	๑.๒	๐.๙๙๘	๖ ต.ค. ๕๗
๖	VSP	บจก. สมภูมิลำพาวเวอร์ อ.เมืองหนองคาย	Photovoltaic	Solar	๑.๒	๐.๙๙๘	๒๓ ต.ค. ๕๘
๗	VSP	บจก. อัลโลแอนด์คลีนเพาเวอร์ อ.ศรีเชียงใหม่	Steam turbine	Biomass	๙.๙	๘.๐๐๐	๒๖ ต.ค. ๕๖
๘	VSP	บจก. บีเอส กรีนเอนเนอร์ยี อ.เมืองหนองคาย	Photovoltaic	Solar	๑.๒	๐.๙๙๘	เซ็น PPA แล้ว ยังไม่ COD

ที่มา: สำนักงานพลังงานจังหวัดหนองคาย สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน

จังหวัดหนองคาย มีสถานีไฟฟ้า จำนวน ๔ แห่ง กำลังการผลิตรวม ๒๕๐ เมกะวัตต์ มีความต้องการพลังงานไฟฟ้าสูงสุด ๙๓.๓๖ เมกะวัตต์ ประกอบด้วย

- ๑) สถานีไฟฟ้าหนองคาย จำนวน ๒ สถานี
- ๒) สถานีไฟฟ้าโพนพิสัย จำนวน ๑ สถานี
- ๓) สถานีไฟฟ้าศรีเชียงใหม่ จำนวน ๑ สถานี

๔.๒ การประปา

จังหวัดหนองคาย มีกำลังผลิตน้ำประปาในจังหวัดทั้งสิ้น จำนวน ๙,๑๙๘,๐๐๐ ลบ.ม. ต่อปี มีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น ๒๑,๓๐๘ รายซึ่งมีความต้องการใช้น้ำประปา ๔๘๐,๐๐๐ ลบ.ม./เดือน โดยแหล่งน้ำดิบของการประปาจังหวัดหนองคายอยู่ในลุ่มแม่น้ำโขง ปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และรั่วไหล เฉลี่ยต่อเดือนที่ ๒๓.๗๔ ลบ.ม. ของปริมาณน้ำที่ผลิต

(ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาคหนองคาย)

๕) การคมนาคม

จังหวัดหนองคายตั้งอยู่บนถนนมิตรภาพหรือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ เริ่มต้น จากเขตอำเภอสระใคร (ติดต่อเขตอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี) สิ้นสุด ณ สะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๑ (หนองคาย - เวียงจันทน์) ระยะทางประมาณ ๒๓.๙๒๑ กม. โดยเส้นทางนี้สามารถเดินทางผ่านสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๑ เชื่อมไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้) และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้

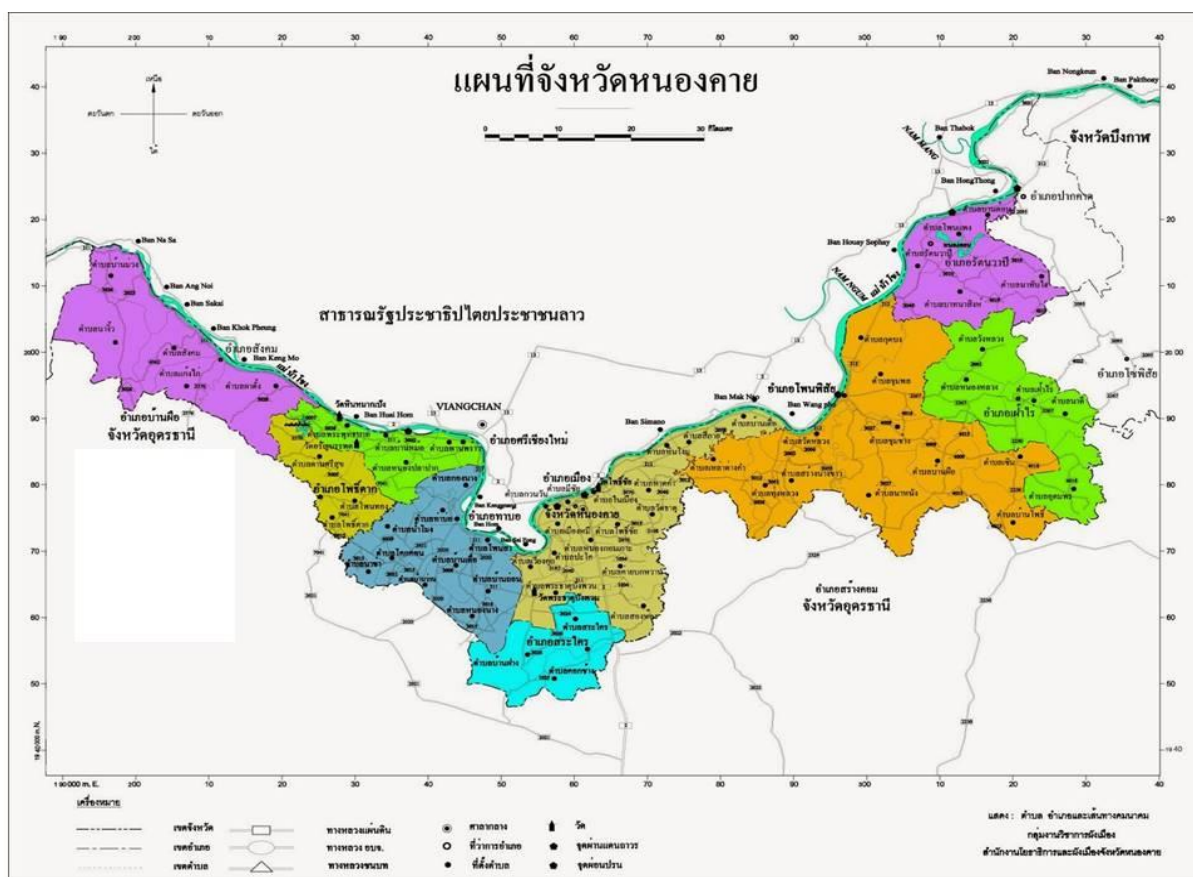
เส้นทางการคมนาคมจากกรุงเทพมหานครไปจังหวัดหนองคาย ใช้ ๓ เส้นทางหลัก

เส้นทางที่ ๑ โดยทางเครื่องบินจากสนามบินสุวรรณภูมิและสนามบินดอนเมืองไปลงสนามบินนานาชาติอุดรธานี ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๔๕ นาที ต่อด้วยรถยนต์จากสนามบินนานาชาติอุดรธานีถึงจังหวัดหนองคาย ระยะทาง ๕๓ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๔๐ นาที

เส้นทางที่ ๒ โดยทางรถยนต์เริ่มจากสถานีขนส่งหมอชิต กรุงเทพมหานครถึงจังหวัดหนองคาย ณ แยกหินกอง (แยกถนนพหลโยธินตัดกับถนนมิตรภาพ ณ อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี) รวมระยะทาง ๖๑๕ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๘ - ๙ ชั่วโมง

เส้นทางที่ ๓ โดยทางรถไฟจากสถานีรถไฟกลางกรุงเทพอภิวัฒน์ ถึงสถานีรถไฟหนองคาย ระยะทาง ๖๒๕ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑๒ ชั่วโมง และสามารถเชื่อมต่อไปยังสถานีรถไฟท่านาแล้ง บ้านดงพูนี เมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ระยะทางการเดินทางจากอำเภอเมืองหนองคายถึงอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัด		
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอบ้านแพง	๒๘	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอศรีบุญเรือง	๓๔	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอโพนพิสัย	๔๕	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอศรีเชียงใหม่	๔๕	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอโพนพิสัย	๖๑	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอรันทนนาปี	๗๐	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอเฝ้าไร่	๗๒	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอสังคม	๘๒	กิโลเมตร

ที่มา: แขวงทางหลวงหนองคาย

๖) ข้อมูลเศรษฐกิจ

ประชาชนโดยส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางการเกษตร โดยใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เพื่อการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒๙ ของพื้นที่จังหวัด (๑,๐๘๓,๖๘๗ ไร่) ซึ่งพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว (นาปี) และยางพารา นอกจากนี้ ยังมีการเลี้ยงปศุสัตว์ โดยปศุสัตว์ที่สร้างมูลค่าผลผลิตมากที่สุด ได้แก่ ไก่ไข่ สุกร โคพื้นเมือง เป็ดไข่ ไก่เนื้อ กระบือ เป็ดเนื้อ และโคพื้นธุ์ ส่วนด้านการประมงมีการเลี้ยงสัตว์น้ำในบ่อดิน บ่อซีเมนต์ กระชัง การจับสัตว์น้ำในแหล่งธรรมชาติ การจับสัตว์น้ำในแม่น้ำโขง และการจับสัตว์น้ำแหล่งอื่นๆ ทางด้านอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมยางพารา และอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้แก่ ผลิตรถจักรยานยนต์ ผสมเสร็จ อัดเชื้อเพลิง อัดเศษกระดาษและบดย่อยพลาสติก ซ่อมรถยนต์ น้ำแข็ง น้ำดื่ม ทำวงกบประตูหน้าต่างและเครื่องเรือนเครื่องใช้จากไม้

๖.๑ ด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองคาย (Gross Provincial Product : GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีมูลค่าเพิ่ม ๔๔,๓๙๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๒,๒๖๖ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (๔๒,๑๓๐ ล้านบาท) เป็นอันดับที่ ๕๗ ของประเทศ (๗๗ จังหวัด) และเป็นลำดับที่ ๑๕ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๒๐ จังหวัด) เป็นลำดับที่ ๓ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ รายได้ประชากรต่อคนต่อปี เท่ากับ ๙๗,๖๑๗ บาท ต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้น ๕,๐๙๗ บาท เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (๙๒,๕๒๐ บาท ต่อคนต่อปี) เป็นลำดับที่ ๔๙ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๔ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลำดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดหนองคาย จำนวน ๔๕๕,๘๐๑ คน เพิ่มขึ้น จำนวน ๔๔๒ คน เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (๔๕๕,๓๕๙ คน) เป็นลำดับที่ ๕๖ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๑๖ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นลำดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัดฯ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคายขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตสำคัญ คือ

(๑) ภาคการเกษตร	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๗
(๒) ภาคอุตสาหกรรม	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐๒
(๓) ภาคบริการ	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๑

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๖ เศรษฐกิจจังหวัดหนองคายมีสัญญาณขยายตัว เมื่อเทียบกับปีก่อน จากด้านอุปทานขยายตัว โดยภาคเกษตรกรรมขยายตัว จากปริมาณข้าว ยางพารา โค ไข่ไก่ และปริมาณปลานิลเพิ่มขึ้น ภาคอุตสาหกรรมขยายตัว จากทุนจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมและยอดจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น และภาคบริการขยายตัว จากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น ในขณะที่ด้าน อุปสงค์หดตัว จากการลงทุนภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการค้าขายแดนหดตัวจากการลงทุนภาคเอกชนลดลงจากอัตราดอกเบี้ยทรงตัวในระดับสูงส่งผลให้นักลงทุนหยุดกู้เงินเพื่อการลงทุน และการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจค่าเงินกีบของประเทศสปป.ลาว อ่อนค่า ในขณะที่การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวจากประชาชนและนักท่องเที่ยวใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มมากขึ้นพิจารณาจากเครื่องชี้ยอดภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้เพิ่มขึ้น สำหรับด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอัตรา เงินเฟ้อเพิ่มขึ้นในขณะที่การจ้างงานลดลง

ด้านการผลิต (อุปทาน) ขยายตัวร้อยละ ๖.๔๘ จากปริมาณผลผลิตภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น โดยด้านพืช ปริมาณข้าวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๘๘ ปริมาณยางพาราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๖๙ ในขณะที่ปริมาณสับปะรดลดลงร้อยละ -๑๗.๐๕ ด้านปศุสัตว์ ปริมาณอาชญาบัตรโคเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๒.๗๗ ปริมาณไข่ไก่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๖๒ และปริมาณปลานิลเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๕.๐๒ ในขณะที่ปริมาณอาชญาบัตรสุกรลดลงร้อยละ -๐.๐๒

ภาคอุตสาหกรรมขยายตัว โดยดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ ๑๗.๕๐ สะท้อนจากทุนจดทะเบียน โรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๒.๔๘ และยอดจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๖.๒๒ เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มกำลังการผลิตตามผลผลิตสินค้าเกษตรกรรมที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ -๕.๐๓ และยอดภาษีสรรพสามิตลดลงร้อยละ -๔.๓๒ จาก โรงงานอุตสาหกรรมสุราปิดปรับปรุงเครื่องจักร ภาคบริการขยายตัวโดยดัชนีผลผลิตภาคบริการขยายตัวร้อยละ ๕.๕๗ จากด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น สะท้อนจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ผ่านด่าน ต.ม. เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒๗.๘๑ จำนวนผู้เยี่ยมเยือนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๑.๓๗ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๔.๙๓ และยอดภาษีมูลค่าเพิ่ม โรงแรมและภัตตาคารเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๑.๑๗ ประกอบกับพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๖.๓๔ จาก การก่อสร้างห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ ในขณะที่ยอดจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มการขนส่งขายปลีกฯ ลดลงร้อยละ -๔๐.๓๕

ด้านการใช้จ่าย (อุปสงค์) หดเมื่อเทียบกับปีก่อน พิจารณาจากการลงทุนภาคเอกชนหดตัว โดยดัชนีการลงทุนภาคเอกชนหดตัวร้อยละ -๗.๗๘ พิจารณาจากสินเชื่อเพื่อการลงทุนลดลงร้อยละ -๑.๗๑ เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้นักลงทุนชะลอการขอสินเชื่อและยอดจดทะเบียน รถยนต์เพื่อการพาณิชย์ใหม่ลดลงร้อยละ -๓๖.๒๑ ในขณะที่พื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๖.๓๔ การใช้จ่ายภาครัฐหดตัว โดยดัชนีการใช้จ่ายภาครัฐหดตัวร้อยละ -๓.๘๖ จากการเบิกจ่ายงบลงทุนของ ส่วนราชการลดลงร้อยละ -๑๒.๗๕ เนื่องจากการก่อสร้างอาคารโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชท่าบ่อเบิกจ่าย ได้ล่าช้ากว่าแผนและ พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ ยังไม่มีผลบังคับใช้ ในขณะที่การ เบิกจ่ายงบประจำของส่วนราชการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๑๔ การค้าขายแดนหดตัว โดยดัชนีการค้าขายแดนหดตัว ร้อยละ -๘.๖๖ จากปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจค่าเงินกีบของประเทศ สปป.ลาว อ่อนค่า ส่งผลให้การส่งออกสินค้า ลดลงร้อยละ -๕.๑๑ จากการส่งออกน้ำมันปิโตรเลียมลดลงและการนำเข้าลดลงร้อยละ -๑๙.๑๗ จากการ นำเข้าปุ๋ย และพลังงานไฟฟ้าลดลง การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวโดยดัชนีการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ ๔.๘๖ เนื่องจากประชาชนจับจ่ายใช้สอยในสินค้าที่จำเป็น สะท้อนจากยอดจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖.๔๖ ปริมาณจำหน่ายน้ำประปาเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕๐ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าประเภทที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖.๐๔ ในขณะที่ยอดรถยนต์จดทะเบียนใหม่ลดลงร้อยละ -๖.๑๖ จากประชาชนชะลอการซื้อรถยนต์ จากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจากรถยนต์สันดาปภายใน (ICE) เป็นรถยนต์ไฮบริด และรถยนต์ไฟฟ้า (BEV)

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของจังหวัดหนองคายอยู่ที่ร้อยละ ๐.๙๒ โดยสาเหตุจากหมวดอาหารและ เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้น จากการเพิ่มขึ้นของกลุ่มไข่และผลิตภัณฑ์นม กลุ่มผักและผลไม้ กลุ่มอาหาร บริโภค-นอกบ้าน กลุ่มอาหารบริโภค-ในบ้าน กลุ่มเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และกลุ่มเครื่องประกอบอาหาร (ขนมหวาน น้ำตาลทราย กะทิสำเร็จรูป กะปิ ซอสมะเขือเทศ ผงชูรส) หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม สูงขึ้น จากการเพิ่มขึ้นของกลุ่มหมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า กลุ่มหมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล (ยาแก้ไอ ยาแก้ปวดลดไข้ เวชภัณฑ์ แอลกอฮอล์สำหรับฆ่าเชื้อโรคทำความสะอาดแผล) กลุ่มหมวดยาสูบและ เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ (บุหรี่ เบียร์ ไวน์) กลุ่มหมวดเคสสถาน (แผ่นไม้อัดปูนซีเมนต์ ค่ากระแสไฟฟ้า ก๊าซหุงต้ม) และกลุ่มหมวดการบันเทิงการอ่าน การศึกษา และการศาสนา ในขณะที่กลุ่มหมวดพาหนะ การขนส่ง และการ สื่อสารลดลง จากการปรับตัวลดลงของยานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง (รถจักรยานสองล้อ น้ำมันเชื้อเพลิง) และอุปกรณ์สื่อสาร (เครื่องรับโทรศัพท์มือถือ) สำหรับการจ้างงานลดลงร้อยละ -๑.๔๑

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดหนองคาย

จังหวัดหนองคาย มีอำเภอตั้งอยู่ตามแนวชายแดน รวม ๖ อำเภอ คือ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอท่าบ่อ อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอสังคม อำเภอโพนพิสัย และอำเภอรันทวาปี โดยมีจุดผ่านแดนและ จุดผ่อนปรนการค้า ดังต่อไปนี้

(๑) จุดผ่านแดนและจุดตรวจคนเข้าเมือง

ตามประกาศกรมศุลกากร ที่ ๒๑/๒๕๖๑ ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดช่วงเวลาขนส่งของเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรผ่านด่านพรมแดน ๓ แห่ง ดังนี้

- ด่านพรมแดนสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๑ บ้านเหล่าจอมมณี ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคายกับด่านสากลบ้านดงพูนี เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดให้บริการทุกวัน เวลา ๐๖.๐๐ – ๒๒.๐๐ น. การคมนาคมทางบกข้ามสะพานมิตรภาพไทย - ลาวแห่งที่ ๑ โดยรถยนต์ และรถไฟโดยเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๗

- ด่านพรมแดนท่าเรือหนองคาย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองหนองคายกับด่านสากล ท่าเรือเมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดให้บริการทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำเรือหางยาว และเรือโดยสาร โดยเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

- ด่านตรวจคนเข้าเมือง ณ สถานีรถไฟหนองคาย อำเภอเมืองหนองคายเปิดทำการทุกวันเดินทางวันละ ๒ เที่ยว เปิดใช้เป็นทางการเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒ (ใช้เวลาเดินทาง ๑๕ นาที)

เที่ยวที่ ๑	ออกจากสถานีหนองคาย	เวลา ๐๙.๐๐ น.
	กลับจากสถานีท่านาแล้งสป.ลาว	เวลา ๑๑.๑๕ น.
เที่ยวที่ ๒	ออกจากสถานีหนองคาย	เวลา ๑๔.๔๕ น.
	กลับจากสถานีท่านาแล้งสป.ลาว	เวลา ๑๗.๐๐ น.

(๒) จุดผ่อนปรนการค้า

จุดผ่อนปรนการค้า (Checkpoint for Border Trade) หมายถึง ช่องทางที่รัฐบาลไทยเปิดเพื่อช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในด้านมนุษยธรรม และส่งเสริมความสัมพันธ์ของประชาชนในระดับท้องถิ่น โดยการผ่อนปรนให้มีการค้าขายสินค้าอุปโภค – บริโภคที่จำเป็น ทั้งนี้ การพิจารณาการเปิดจุดผ่อนปรนมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาความเหมาะสมในทางปฏิบัติ โดยจังหวัดจะเสนอขอเปิดจุดผ่อนปรนทางการค้าไปยังกระทรวงมหาดไทย เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบ และมอบให้จังหวัดจัดทำประกาศเปิดจุดผ่อนปรนการค้า โดยจะกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบริเวณจุดผ่อนปรนมาตรการควบคุมดูแลการผ่านเข้า – ออก จุดผ่อนปรนของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนสินค้าบางประเภทที่ไม่อนุญาตให้ค้าขาย ณ จุดผ่อนปรนการค้า ซึ่งจังหวัดหนองคายมีประกาศจุดผ่อนปรนการค้าให้เป็นช่องทางสำหรับประชาชนไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ติดต่อซื้อขายสินค้า และแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม จำนวน ๔ แห่ง ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ดังนี้

- จุดผ่อนปรนบ้านม่วง

หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านม่วง อำเภอสังคม กับ ด่านประเพณีบ้านโคกแอ้ เมืองสังทอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดทุกวันพุธ และวันเสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำ โดยเรือโดยสาร

- จุดผ่อนปรนบ้านหม้อ

หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ กับ ด่านประเพณีบ้านหนองตา เมืองสีโคตตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดทุกวันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำโดยเรือโดยสาร

- จุดผ่อนปรนบ้านจุมพล

หมู่ที่ ๑ ตำบลจุมพล อำเภอโพนพิสัย กับ ด่านประเพณีบ้านโดน เมืองปากงึม นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดทุกวันอังคาร และวันเสาร์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำโดยเรือโดยสาร

- จุดผ่อนปรนบ้านเป่งจาน

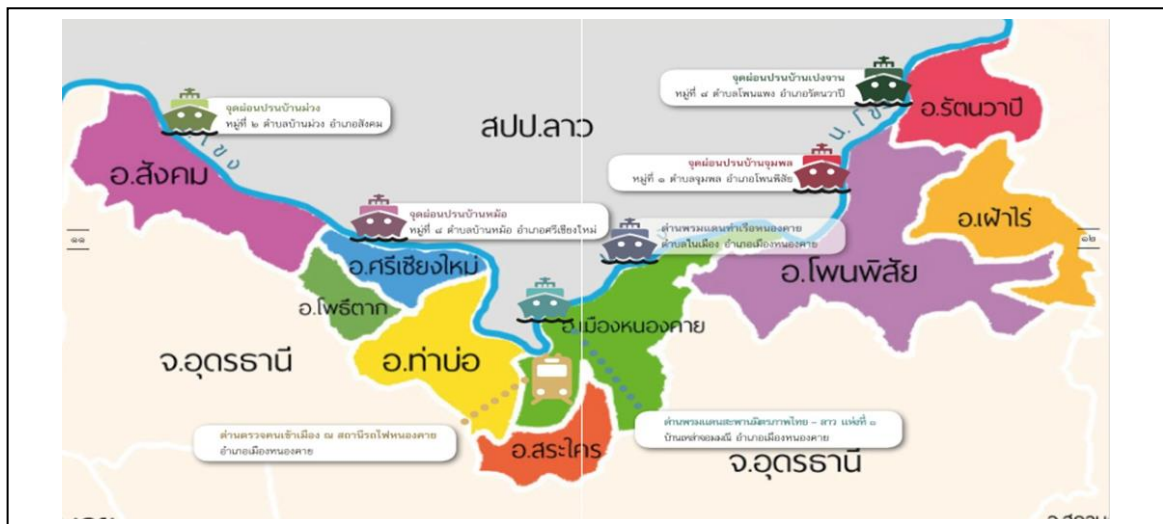
หมู่ที่ ๘ ตำบลโพนแพง อำเภอรัตนวาปี กับ ด่านประเพณีบ้านทวย เมืองท่าพระบาด แขวงบอลิคำไซ เปิดทุกวันพุธ วันศุกร์ และวันอาทิตย์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. การคมนาคมทางน้ำ โดยเรือโดยสาร

แสดงที่ตั้งจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนเพื่อการค้า

จุดผ่านแดนถาวร/ จุดผ่อนปรน		จำนวน	เมืองเชื่อมต่อเส้นทางคมนาคม		การคมนาคม
			สปป.ลาว	ประเทศไทย	
จุดผ่านแดนถาวร	สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๑	๑	บ้านดงพูนสี เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์	อำเภอเมือง หนองคาย	ทางบกข้ามสะพาน มิตรภาพ ไทย-ลาว, รถยนต์,รถไฟ
	ท่าเรือหนองคาย	๑	ท่าเรือ เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์	อำเภอเมือง หนองคาย	ทางน้ำ,เรือหางยาว, เรือโดยสาร
จุดผ่อนปรนการค้า	อำเภอศรีเชียงใหม่	๑	บ้านหนองดา เมืองสีโคตตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์	บ้านหม้อ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอ ศรีเชียงใหม่	ทางน้ำ, เรือหางยาว, เรือโดยสาร
	อำเภอรัตนวาปี	๑	บ้านทวย เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ	บ้านเปงจาน ตำบลโพนแพง อำเภอรัตนวาปี	ทางน้ำ, เรือหางยาว , เรือโดยสาร
	อำเภอโพนพิสัย	๑	บ้านโคน เมืองปากจิม นครหลวงเวียงจันทน์	บ้านจุมพล ตำบลจุมพล อำเภอโพนพิสัย	ทางน้ำ, เรือหางยาว, เรือโดยสาร
	อำเภอสังคม	๑	บ้านโคกแอ เมืองสังทอง นครหลวงเวียงจันทน์	บ้านม่วง ตำบลบ้านม่วง อำเภอสังคม	ทางน้ำ, เรือหางยาว, เรือโดยสาร

ที่มา : ด้านศุลกากรหนองคาย และตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย

แสดงแผนที่ตั้งจุดผ่านแดนและจุดผ่อนปรน

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดนที่มีเส้นทางติดต่อคมนาคมกับจังหวัดอื่นๆ ได้อย่างสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้กับเมืองหลวงของประเทศเพื่อนบ้าน คือ นครหลวงเวียงจันทน์ ของ สปป.ลาว และมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ซึ่งเป็นโอกาสในการทำการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีและมีข้อได้เปรียบกว่าจังหวัดอื่นๆ ที่ไม่ใช่จังหวัดชายแดน คือ จังหวัดหนองคายมีหน่วยงานที่มีหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และด้านความมั่นคง จึงถือได้ว่าเป็นจุดแข็งของจังหวัดหนองคาย ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวสรุปได้ดังนี้

ตารางสำนักงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ

ที่	หน่วยงาน	สถานที่ตั้ง
๑	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๒	สำนักงานจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๓	ที่ทำการปกครองจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๔	ด่านศุลกากรหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๕	สำนักงานแรงงานจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๖	หอการค้าจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๗	สภาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๘	ด่านกักกันสัตว์หนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๙	ด่านตรวจพืชหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๐	สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๗	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๑	กองกำกับการตรวจคนเข้าเมืองหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๒	สำนักงานการค้าต่างประเทศ เขต ๕ (หนองคาย)	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๓	หน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำโขงเขตหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๔	กองกำกับการ ๑๑ กองบังคับการตำรวจน้ำ	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๕	กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๔๕	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๖	สถานทูตไทยใน สปป.ลาว	นครหลวงเวียงจันทน์
๑๗	สำนักงานทูตพาณิชย์ไทยใน สปป.ลาว	นครหลวงเวียงจันทน์

ที่มา : สำนักงานจังหวัดหนองคาย

ในปี ๒๕๖๕ จังหวัดหนองคายมีมูลค่าการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว โดยมีมูลค่าการค้ารวมกว่า ๘๖,๕๐๗.๖๒ ล้านบาท และได้ดุลการค้ามูลค่า ๕๙,๐๖๑.๒๙ ล้านบาท มีความได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์ ซึ่งมีพื้นที่อาณาเขตตั้งอยู่ตรงข้ามกับแขวงเวียงจันทน์ ห่างจากนครหลวงเวียงจันทน์ เพียง ๒๕ กิโลเมตร และมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๑ โดยในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ.๒๕๖๔ รัฐบาล สปป.ลาว และประเทศจีนได้เปิดดำเนินการรถไฟความเร็วสูง (เวียงจันทน์-คุนหมิง) และคาดว่าจะระหว่างปี ๒๕๖๖-๒๕๘๐ รถไฟความเร็วสูงของไทยเส้นทางช่วงนครราชสีมา-หนองคาย จะสามารถเปิดให้บริการได้และจะสามารถเชื่อมต่อกับเส้นทางรถไฟของสปป.ลาว และประเทศจีน ซึ่งการให้บริการรถไฟดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน เนื่องจากรถไฟความเร็วสูงเชื่อมต่อจากเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีนผ่านเมืองบ่อเต็นชายแดนสปป.ลาว และมุ่งลงใต้ไปยังนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว ซึ่งสามารถเดินทางมายังจังหวัดหนองคายได้อย่างรวดเร็ว ลดระยะเวลาในการขนส่งสินค้าจากประเทศจีนมายังจังหวัดหนองคายประเทศไทยได้มากกว่าการขนส่ง สินค้าโดยเส้นทางรถยนต์ RmA ถึง ๒ วัน ทำให้ประหยัดต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านค่าขนส่ง

ประเทศไทยและสปป.ลาวนั้นเป็นประเทศคู่ค้ากันมายาวนาน ประชากรลาวมีความนิยมบริโภคสินค้าและบริการของไทย เนื่องจากเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ แม้ในปัจจุบันจะมีสถานการณ์การแข่งขันสูงในตลาดสปป.ลาว ในเรื่องของส่วนแบ่งการตลาดของไทยที่เริ่มชะลอตัวจากสินค้าคู่แข่งจากประเทศจีนและเวียดนามโดยจังหวัดหนองคายเป็นช่องทางส่งออกสินค้าอุปโภค - บริโภคหลักของไทย ส่วนนครหลวงเวียงจันทน์และแขวงเวียงจันทน์เป็นแหล่งตลาดของประชากรสปป.ลาวที่มีกำลังซื้อสูง จึงเป็นโอกาสของสินค้าไทยในการทำตลาดได้หลากหลายขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป

สถิติการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ (หน่วย : ล้านบาท)

มูลค่า : ล้านบาท

รายการ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
มูลค่าการค้ารวม	๖๐,๔๗๒.๖๘	๖๐,๗๒๖.๐๑	๗๖,๗๑๒.๘๙	๑๐๔,๖๙๐.๙๐	๙๙,๐๘๒.๖๐
ส่งออก	๕๑,๙๔๖.๘๐	๕๖,๙๕๐.๓๓	๖๕,๐๔๒.๑๕	๗๘,๒๖๗.๕๙	๗๖,๗๒๑.๑๘
นำเข้า	๘,๕๒๕.๘๘	๑๓,๗๗๕.๖๘	๑๑,๖๗๐.๗๔	๒๖,๔๒๓.๓๑	๒๒,๓๖๑.๔๒
ดุลการค้า	๔๓,๔๒๐.๘๒	๓๓,๑๗๔.๖๕	๕๓,๓๗๑.๔๑	๕๑,๘๔๗.๕๙	๕๖,๓๕๙.๗๖

ที่มา : กองความร่วมมือการค้าและการลงทุน กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

๖.๒ ด้านเกษตรกรรม

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคายพบว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๔๔,๓๙๖ ล้านบาท ภาคเกษตร ๑๐,๐๖๕ ล้านบาท ภาคนอกเกษตร ๓๔,๓๓๑ ล้านบาท ภาคเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๗ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เมื่อพิจารณาจากพื้นที่การเกษตรของ จังหวัดหนองคายพบว่ามีสูงถึง ๑,๒๒๕,๗๔๕.๗๘๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๘๐ จากพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ซึ่งมีพื้นที่รวม ๑,๘๙๑,๕๘๓ ไร่ จำนวนครัวเรือนเกษตรกร จำนวน ๕๙,๔๔๐ ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๕ ของครัวเรือนทั้งหมด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ารายได้ส่วนใหญ่ของจังหวัดหนองคายมาจากภาคเกษตรกรรม และ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มมูลค่าในภาคเกษตรกรรมมีหลายปัจจัย เช่น ลักษณะดินคุณภาพของดิน การจัดรูป ที่ดิน ระบบชลประทาน พันธุ์พืช ที่เหมาะสมต่อการประมง และปศุสัตว์ที่มีคุณภาพการรวมกลุ่มในรูปแบบของ สหกรณ์

สินค้าเกษตรรายสินค้าที่สำคัญ ของจังหวัดหนองคาย มีพื้นที่การเกษตรรวม ๑,๒๒๕,๗๔๕.๗๘๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๘๐ ของพื้นที่ทั้งหมด สามารถทำการเกษตรได้หลากหลายชนิดทั้ง นาข้าว พืชไร่ ไม้ผล พืชผัก ประมง และปศุสัตว์ โดยมีพื้นที่ปลูกข้าว ๖๐๕,๗๑๕ ไร่ มูลค่า ๒,๑๑๔.๕๔ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนพื้นที่ร้อยละ ๔๙.๓๘ ของพื้นที่การเกษตร รองลงมาคือ พื้นที่ปลูกยางพารา ๓๔๓,๒๖๕ ไร่ คิด เป็นสัดส่วนพื้นที่ร้อยละ ๒๗.๙๗ ของพื้นที่การเกษตร มูลค่า ๑,๒๐๕.๔๕ ล้านบาท โคเนื้อ ๑๙,๐๖๙ ตัว มูลค่า ๙๑๕,๓๑๒ ล้านบาท

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดหนองคาย สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหนองคาย สำนักงานประมงจังหวัดหนองคาย สำนักงานการยางแห่งประเทศไทย จังหวัดหนองคาย ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๕

ข้าว

การทำนาของจังหวัดหนองคาย พึ่งพาอาศัยน้ำฝนและการใช้น้ำจากชลประทานรวมถึงคลองส่งน้ำจากสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ซึ่งในพื้นที่ชลประทานเข้าถึงสามารถทำนาได้ปีละ ๒ ครั้ง คือ นาปีและนาปรัง ซึ่งในปี ๒๕๖๕ จังหวัดหนองคาย มีพื้นที่ปลูกข้าว ทั้งสิ้น ๖๐๕,๗๑๕ ไร่ ส่วนใหญ่นิยมบริโภคข้าวเหนียวจึงมีพื้นที่ปลูกข้าวเหนียว ๔๙๓,๖๘๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๒ ของพื้นที่การเกษตร ประสิทธิภาพการผลิต ๓๗๑ กิโลกรัมต่อไร่ และข้าวเจ้า ๑๑๒,๐๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘ ของพื้นที่การเกษตร ประสิทธิภาพการผลิต ๓๖๕ กิโลกรัมต่อไร่

ข้อมูลข้าวนาปี / นาปรัง จังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๕/๖๖

	พื้นที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
ข้าวนาปี	๕๗๘,๙๐๖.๒๕	๕๗๒,๕๔๑.๗๕	๓๖๙	๒๑๑,๒๖๗
ข้าวนาปรัง	๘๖,๔๕๗	๘๕,๙๘๐	๕๑๘	๔๔,๓๕๘
รวม	๖๖๕,๓๖๓.๒๕	๖๕๘,๕๒๑.๗๕	๔๔๗	๒๕๖,๐๒๕

ที่มา : พื้นที่ปลูกข้าวนาปี ๒๕๖๖ ระบบทะเบียนเกษตรกรกลาง ตัดยอด ณ วันที่ ๒๖ ธ.ค. ๖๖ , สنج.เกษตรจังหวัดหนองคาย

: เนื้อที่เก็บเกี่ยว, ผลผลิต เป็นข้อมูลคาดการณ์ ปี ๖๖/๖๗

ที่มา : ข้าวนาปรังปี ๒๕๖๕ ข้อมูลเอกภาพ ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕, ปี ๒๕๖๖ ข้อมูลเอกภาพ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖

แหล่งจำหน่ายสินค้าข้าว

ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดให้หน่วยงานในระดับพื้นที่ของกรมส่งเสริมการเกษตรกรมปศุสัตว์ และกรมประมง จัดทำปฏิทินสินค้าเกษตรจังหวัดหนองคาย พบว่า สัดส่วนการกระจายสินค้าข้าวของจังหวัดหนองคาย มีการกระจายภายในจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๘๑ ของปริมาณผลิต และกระจายตัวภายนอกจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๑๙ ของปริมาณผลิต โดยแหล่งรับซื้อข้าวเปลือกขนาดใหญ่ภายในจังหวัดมีผู้ประกอบการ ๘ ราย แหล่งรับซื้อภายนอกจังหวัด จำนวน ๑๑ ราย แต่เป็นปริมาณการรับซื้อที่ไม่มาก

แหล่งรับซื้อข้าวในพื้นที่ และนอกพื้นที่จังหวัดหนองคาย

แหล่งรับซื้อในพื้นที่จังหวัดหนองคาย	แหล่งรับซื้อนอกพื้นที่จังหวัดหนองคาย
๑.บริษัทโรงสีไฟชัยธนาสินเจริญ อำเภอมือเมืองหนองคาย	๑.หจก.โรงสีอรุณพัฒนา จ.เพชรบูรณ์
๒.นางข้างดวงเจริญ อำเภอมือเมืองหนองคาย	๒.บริษัทมิตรนำชัยไรซ์ จำกัด จ.สุพรรณบุรี
๓.นางข้าวเทียนชัย อำเภอู่ไร่	๓.โรงสีพานิชเจริญธัญญา จ.สุพรรณบุรี
๔.ท่าข้าวโชคเจริญทรัพย์ อำเภอท่าบ่อ	๔.โรงสีแสงทองไรซ์กรุ๊ป จ.อุดรธานี
๕.บริษัทโรงสีข้าวบุญสนองอำเภอท่าบ่อ	๕.โรงสีอุดรเพิ่มสิน จ.อุดรธานี
๖.ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีบ้านดอน อุดมทรัพย์	๖.บริษัทโรงสีฟาร์มสันต์พานิช จ.ฉะเชิงเทรา
๗.บริษัทโรงสีข้าวศรีรุ่งเรืองพระอาทิตย์ จำกัด	๗.บริษัทเกรียงชัยโกเลเด็นไรซ์ จ.ฉะเชิงเทรา
๘.บริษัท โรงสีข้าวไทยหิรัญไรซ์มิลล์ จำกัด (โรงสีไทยจวนเอง)	๘.บริษัทพิจิตรโรตี่ร่วมเจริญ ๒ ไรซ์ จ.พิจิตร
	๙.บริษัทโรงสีไทยวัฒนาไรซ์มิลล์ จำกัด จ.ปทุมธานี
	๑๐.บริษัทโรงสีข้าวเจริญผล จำกัด จ.นครราชสีมา
	๑๑.บริษัทโรงสี ป.ณัฐพล จำกัด จ.ขอนแก่น

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองคาย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย, ๒๕๖๖)

ยางพารา ยางพารานับเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย ที่สร้างรายได้ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดในภาคการเกษตรเป็นลำดับที่ ๒ รองจากข้าวนาปี มีเกษตรกรชาวสวนยาง ๒๖,๙๔๙ ครัวเรือน ส่วนใหญ่ขายยางพาราแบบยางก้อนถ้วย พื้นที่ปลูก ๓๔๓,๒๖๔.๘๘ ไร่ พื้นที่เปิดกรีด ๓๑๙,๐๓๕.๗๙ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑๒๑,๒๓๓.๖๐ ตัน/ปี มูลค่า ๓,๓๔๘.๔๗ ล้านบาท/ปี

พันธุ์ยางที่ปลูก คือ RRIM ๖๐๐ และ RRIT ๒๕๑ เนื่องจากให้น้ำยางมากดูแลง่ายและทนแล้ง โดยใช้ระยะปลูก ๓x๗ เมตร มีจำนวนต้นยางประมาณ ๗๖ ต้นต่อไร่และใช้ปุ๋ยเคมีเป็นหลักซึ่งมีพื้นที่เฉลี่ยในการปลูกยางพาราครั้งแรก ๑๕.๒๕ ไร่ต่อครัวเรือนโดยใช้ระบบการกรีดแบบกรีด ๒ วัน เว้น ๑ วัน

ข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๕

ลำดับ	อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เปิดกรีด (ไร่)	ผลผลิตยางแห้ง (กก./ปี)	ผลผลิตยางก้อนถ้วย (ตัน/ปี)
๑	เมืองหนองคาย	๓๔๓	๓,๗๑๑.๒๘	๓,๖๕๒.๗๔	๘๓๒,๘๒๔.๗๒	๑,๓๘๘,๐๔๑.๒๐
๒	ท่าบ่อ	๗๐๑	๗,๗๑๖.๓๔	๗,๔๐๐.๖๙	๑,๖๘๗,๓๕๗.๓๒	๒,๘๑๒,๒๖๒.๒๐
๓	โพนพิสัย	๖,๑๗๖	๗๑,๐๗๐.๕๓	๖๙,๐๗๒.๒๘	๑๕,๗๔๘,๒๕๑.๘๐	๒๖,๒๔๗,๐๘๖.๔๐
๔	ศรีเชียงใหม่	๘๖๓	๑๓,๕๓๒.๓๕	๑๓,๐๑๕.๒๐	๒,๙๖๗,๔๖๕.๖๐	๔,๙๔๕,๗๗๖.๐๐
๕	สังคม	๕,๐๐๕	๗๕,๙๑๗.๘๒	๖๖,๔๙๗.๗๕	๑๕,๑๖๑,๔๘๗.๐๐	๒๕,๒๖๙,๑๔๕.๐๐
๖	สระใคร	๒๘๒	๔,๑๘๙.๒๕	๔,๐๙๘.๒๕	๙๓๔,๔๐๑.๐๐	๑,๕๕๗,๓๓๕.๐๐
๗	อู่ไร่	๕,๗๘๖	๘๒,๕๗๖.๐๐	๗๓,๒๔๔.๗๘	๑๖,๖๙๙,๑๒๕.๘๔	๒๗,๘๓๑,๘๗๖.๔๐
๘	รัตนวาปี	๕,๔๑๑	๖๔,๗๘๘.๒๗	๖๒,๙๖๐.๐๙	๑๔,๓๕๔,๙๐๐.๕๒	๒๓,๙๒๔,๘๓๔.๒๐
๙	โพธิ์ตาก	๑,๓๘๒	๑๙,๗๖๓.๑๖	๑๙,๐๙๘.๐๓	๔,๓๕๔,๓๕๐.๘๔	๗,๒๕๗,๒๕๑.๔๐
รวม		๒๕,๙๔๙	๓๔๓,๒๖๔.๘๘	๓๑๙,๐๓๕.๗๙	๗๒,๗๔๐,๑๖๐.๑๒	๑๒๑,๒๓๓,๖๐๐.๒๐

ที่มา : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดหนองคาย ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

๖.๓ ด้านอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดหนองคาย มีจำนวนทั้งหมด ๒๒๙ โรง ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีจำนวนไม่มากนัก เช่น โรงงานผลิตสุรา (บริษัท เทพอริโนทัย จำกัด) ดังนั้นภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดหนองคายจึงไม่โดดเด่นเท่าที่ควร ทั้งนี้ จังหวัดหนองคายได้จัดให้เป็นพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ ๒ ส่งผลทำให้ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนั้นเติบโตมากขึ้นในอนาคต เพื่อเพิ่มโอกาสในการลงทุน และเกิดการจ้างงานในพื้นที่จังหวัด ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) มากขึ้น

ตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการผลิตโดดเด่นของจังหวัดหนองคาย (หน่วย : โรงงาน)

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม					
โรงงาน	ยางพารา	โรงสีข้าว	โรงสุรา	มะเขือเทศ	เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์
จำนวน	๔	๗	๑	๓	๑

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

ตารางแสดงสาขาอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรก (หน่วย : โรงงาน)

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	จำนวนคนงาน (คน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)
อุตสาหกรรมอาหาร	๔๖	๑,๙๕๗	๙,๗๐๑.๒๒
อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้	๓๙	๑,๑๒๖	๖๙๘.๓๑
อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะ	๑๐	๒๒๗	๔๓๗.๑๐

เมื่อรวมจำนวนประธานบัตรในพื้นที่จังหวัดหนองคาย จำนวน ๑ ประธานบัตร เงินลงทุน ๔๗,๘๕๙,๕๔๐ ล้านบาท คนงานรวม ๑๐ คน ได้แก่ บริษัท รัชพิมพ์พร จำกัด : เมื่อถึงประเภทที่ ๒ หินอุตสาหกรรมชนิดหินทรายเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ตำบลพระบาทนาสิงห์ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย เดือนธันวาคม ๒๕๖๖

ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

รายการข้อมูล	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	พ.ศ.๒๕๖๖
๑. จำนวนโรงงาน (โรง)	๑๙๙	๒๐๘	๒๑๗	๒๑๙	๒๒๙
๒. จำนวนใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ออกในแต่ละปี (ราย)	๑๓๖	๔๕	๔๐	๓๗	๓๔
๓. สาขาอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนมากที่สุด (ล้านบาท)	๑,๗๗๐.๕๑ (กลุ่มอุตสาหกรรม การผลิตอื่นๆ)	๗๗.๑๑ (กลุ่มอุตสาหกรรม เครื่องดื่ม)	๑๔๒.๔๐ (กลุ่มแปรรูปไม้และ ผลิตภัณฑ์จากไม้)	๑๐๒.๕๐ (กลุ่มอุตสาหกรรม อาหาร)	๙,๗๐๑.๒๒ (กลุ่มอุตสาหกรรม อาหาร)
๔. ประเภทของอุตสาหกรรม (ประเภท)	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย เดือนธันวาคม ๒๕๖๖

จากข้อมูลในตารางจะเห็นได้ว่า จำนวนโรงงานที่คงเหลือในปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑๙๙ โรงงาน เป็นผลอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนนิยาม “โรงงาน” จากเดิมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ การเป็นโรงงาน ต้องมีการใช้กำลังเครื่องจักร ตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป โดยในปี ๒๕๖๒ ได้มีการเปลี่ยนนิยาม “โรงงาน” ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒ การเป็นโรงงานต้องมีการใช้กำลังเครื่องจักร ตั้งแต่ ๕๐ แรงม้าขึ้นไป ดังนั้น จึงทำให้จำนวนโรงงานในปี ๒๕๖๒ ที่เข้าเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒ มีลดลงเหลือแค่ จำนวน ๑๙๙ โรงงาน

ข้อมูลจำนวนโรงงาน จากปี ๒๕๖๒ ถึง ปี ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้น ๙ โรงงาน จากปี ๒๕๖๓ ถึง ปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้น ๙ โรงงาน และจากปี ๒๕๖๔ ถึง ปี ๒๕๖๕ เพิ่มขึ้น ๒ โรงงาน แสดงให้เห็นถึงการลงทุนตั้งโรงงานที่ลดลง สาเหตุส่วนหนึ่งมีปัญหาลดลงจากการประกาศบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดหนองคายในปี ๒๕๖๐ (๑๙ มกราคม ๒๕๖๐) และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในท้องที่ตำบลบ้านเดื่อ ตำบลสีกาย ตำบลหินโงม ตำบลหาดคำ ตำบลในเมือง ตำบลโพธิ์ชัย ตำบลมีชัย ตำบลหนองกอมเกาะ ตำบลค่ายบกหวาน ตำบลเวียงคุก ตำบลพระธาตุบังพวน ตำบลโพนสว่าง อำเภอเมืองหนองคาย และตำบลสระใคร อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย (๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐) ซึ่งประกาศทั้ง ๒ ฉบับ ไม่เอื้อต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดหนองคาย และหากจังหวัดหนองคายยังไม่มีแผนผ่อนปรนหรือแก้ไขในเรื่องนี้ ก็มีแนวโน้มว่าการลงทุนตั้งโรงงานในปี ๒๕๖๖ และต่อไป จะยังมีสถานการณ์ที่มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่ลดลง

ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด ภาค และประเทศ

รายการข้อมูล	จังหวัด	ภาค	ประเทศ
จำนวนโรงงาน (โรง)	๒๒๙ โรง	ลำดับที่ ๑๕	ลำดับที่ ๖๑

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

จากข้อมูลตามตารางจังหวัดหนองคาย มีโรงงานจำนวน ๒๒๙ โรงงาน เทียบกับจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ลำดับที่ ๑๕ และเทียบกับจำนวนโรงงานในระดับประเทศ อยู่ในลำดับที่ ๖๑ ที่เป็นผลจากปัจจัยด้านการที่มีผังเมืองที่ไม่เอื้อต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรม หรือมีข้อจำกัดด้านการตั้งโรงงาน ก็มีแนวโน้มว่าการลงทุนตั้งโรงงานใน ปี ๒๕๖๖ และต่อไป จะยังมีสถานการณ์ที่มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่ลดลงเป็นเช่นนี้ต่อไป ซึ่งจะไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของรัฐบาลที่ตั้งจังหวัดหนองคายเป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งเสริมการค้า และการลงทุนชายแดน ดังนั้น จึงควรมีการเร่งแก้ไข และปรับปรุงผังเมืองที่เอื้อและผ่อนปรนให้มีการตั้งโรงงานที่มีศักยภาพของจังหวัด ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตรแปรรูปอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมบริการ ให้ผู้ประกอบการได้ลงทุนตั้งโรงงานได้มากขึ้น กว่าเดิมซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของจังหวัดหนองคาย มี GDP ที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องตามวัตถุประสงค์การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ตารางแสดงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นิเวศน์ ที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย

อำเภอ	แหล่งท่องเที่ยว
เมืองหนองคาย	สะพานมิตรภาพไทย-ลาว/ตลาดท่าเสา/ลานวัฒนธรรม
ท่าบ่อ	หมู่บ้านทำยาสูบ / หมู่บ้านทำแผ่นกระยอ
ศรีเชียงใหม่	วังน้ำผุด
สังคม	น้ำตกธารทิพย์/น้ำตกธารทอง/ภูนกกระบา/ผาตากเสื้อ
รัตนวาปี	ศูนย์วิจัยพืชสวนหนองคาย
โพธิ์ตาก	น้ำตกห้วยหินขาว

ที่มา : ข้อมูลท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

ตารางแสดงแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาของจังหวัดหนองคาย

อำเภอ	แหล่งท่องเที่ยว
เมืองหนองคาย	วัดโพธิ์ชัย/พระธาตุบังพวน/ศาลาแก้วกู่/พระธาตุหนองคาย หรือ พระธาตุกลางน้ำวัดเนินพระเนา
ท่าบ่อ	วัดศรีชมพูนาคีร์ (หลวงพ่อบุญเจ้าองค์ตื้อ)
โพนพิสัย	วัดไทย (นาคปก ๙ เศียรและถ้ำเมืองบาดาลจำลอง)
ศรีเชียงใหม่	วัดหินหมากเป้ง/ภูทอก/วัดอรุณบรรพต พระสุธรรมเจดีย์
สังคม	วัดผาตากเสื้อ
สระใคร	วัดมฤคทายวรรณ (ดงแขม)
เฝ้าไร่	สิมวัดกุดแคน
รัตนวาปี	วัดพระบาทนาสิงห์

ที่มา : การท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

ที่มา : จังหวัดหนองคาย

๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ทรัพยากรดินและที่ดิน

ประเภทของทรัพยากรดินจังหวัดหนองคาย

- ดินร่วนปนทรายส่วนดินล่างเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนปนดินเหนียว ที่เป็นกรวดหรือลูกรังเป็นจำนวนมาก เกิดจากวัสดุต้นกำเนิดพวกตะกอนลำน้ำที่บอยบนชั้นหินผุ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่ลูกคลื่นลอนลาด ส่วนใหญ่มีความลาดชันร้อยละ ๒-๕ เป็นดินต้นถึงดินลึกมีการระบายน้ำดีดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดถึงกรดจัด เป็นประเภทดินส่วนใหญ่ของจังหวัดกระจายตัวในพื้นที่ทุกอำเภอ ได้แก่ อำเภอโพนพิสัย อำเภอเมือง อำเภอรัตนาปปี อำเภอเฝ้าไร่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอสังคม อำเภอสระใคร อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอโพนพิสัย

-ดินในพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ดินที่พบมีทั้งดินลึกและดินตื้นลักษณะเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไป มักมีเศษหิน ก้อนหินหรือหินโผล่กระจัดกระจายทั่วไปส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ ป่าประเภทนี้ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอสังคม อำเภอโพนพิสัย และอำเภอศรีเชียงใหม่

๗.๒ ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้จังหวัดหนองคายในปัจจุบันมีพื้นที่ป่าทั้งหมด จำนวน ๒๒๓,๓๑๓ ไร่ ๓๕๗.๓ ตรม. มีเนื้อที่ป่าไม้ร้อยละ ๑๑.๗๙ ของพื้นที่จังหวัด โดยได้หักพื้นที่ป่าชุมชนที่ทับซ้อนป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ซึ่งจำแนกได้เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เขตป่าไม้ถาวรของชาติ และป่าชุมชน ดังนี้๑.๗.๑ ป่าสงวนแห่งชาติจำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ ป่าพานพร้าว-แก้งไก่ ป่าทุ่งหลวง และป่าดงสีชมพูและป่าโพนพิสัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) ป่าพานพร้าว-แก้งไก่ อยู่ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอโพนพิสัย อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอสังคม โดยจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๒๐๗ พ.ศ. ๒๕๑๐ และฉบับที่ ๘๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ มีเนื้อที่ ๓๑๕,๙๘๓.๖๔ ไร่ ทั้งนี้ได้มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคาย (ส.ป.ก.) ดำเนินการจำนวน ๑๓๓,๔๒๕.๓๓ ไร่ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคาย ส่งคืนพื้นที่เนื่องจากไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร จำนวน ๕,๒๗๙.๕๓ ไร่ คงเหลือเนื้อที่ป่าจำนวน ๑๘๗,๘๓๗.๘๔ ไร่ สภาพพื้นที่ป่าในปัจจุบันได้ถูกบุกรุกทำลายเพื่อใช้พื้นที่ในการทำการเกษตร เช่น ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน ในบริเวณเชิงเขาส่วนยอดเขายังคงเป็นป่าที่สมบูรณ์

(๒) ป่าทุ่งหลวง อยู่ในท้องที่อำเภอโพนพิสัย ตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒๐๔ พ.ศ. ๒๕๑๐มีเนื้อที่ ๕๑,๐๙๘.๓๔ ไร่ ทั้งนี้ได้มอบให้ (ส.ป.ก.) ดำเนินการ ๓๙,๐๖๖.๖๒ ไร่ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคายส่งคืนพื้นที่เนื่องจากไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร จำนวน ๔,๕๘๕.๗๒ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าจำนวน ๑๖,๖๑๒.๔๔ ไร่

(๓) ป่าดงสีชมพูโพธิ์พอสัย อยู่ในท้องที่อำเภอโพธิ์พอสัย ตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๒๒๕ พ.ศ. ๒๕๑๐ และฉบับที่ ๗๑๑ พ.ศ. ๒๕๑๗ มีเนื้อที่ ๖๘๘,๓๒๗.๙๒ ไร่ ทั้งนี้ได้มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคายดำเนินการ ๖๔๐,๐๙๐.๓๘ ไร่ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคาย ส่งคืนพื้นที่เนื่องจากไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร จำนวน ๔,๘๖๖.๕๗ ไร่ นิคมสร้างตนเอง จำนวน ๕๘๙.๙๑ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าจำนวน ๕๒,๔๗๔.๒ ไร่

๗.๓ ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดหนองคายมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแม่น้ำสายหลักเป็นอาณาเขต มีลักษณะของภูมิประเทศยาวไปตามลำน้ำซึ่งมีความยาวตั้งแต่อำเภอสังคม (เขตติดต่ออำเภอปากชม จังหวัดเลย) จรดอำเภอรัตนวาปี ทางราชการได้จัดให้จังหวัดหนองคายอยู่ในอาณาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำโขง (ส่วนที่ ๒) ซึ่งมีลำน้ำสาขาย่อยในพื้นที่จังหวัดหนองคายรวม ๗ สาย จึงได้แบ่งเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำสาขา จำนวน ๗ ลุ่มน้ำ ได้แก่แม่น้ำโขงส่วนที่ ๕, ห้วยน้ำโสม, น้ำโมง, แม่น้ำโขงส่วนที่ ๖, น้ำสวย, ห้วยหลวง, และแม่น้ำโขงส่วนที่ ๗

๑. แหล่งน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทาน เป็นแหล่งน้ำที่ได้จัดสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการแหล่งน้ำและนำไปใช้ในการเกษตรกรรมสำหรับพื้นที่ที่มีความแห้งแล้ง หรือเป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญๆ โดยจังหวัดหนองคายได้มีการจัดทำโครงการชลประทานต่างๆ แล้วเสร็จถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรกรรม โดยมีจำนวนแหล่งน้ำจำแนกตามประเภทแหล่งน้ำเป็นรายอำเภอตามตารางดังนี้

ตารางแสดงจำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย

อำเภอ	รวม	ประเภทแหล่งน้ำ Type of water resource						
		อ่างเก็บน้ำ		ฝายทดน้ำ	ประตูน้ำ	ขุดลอกหนอง บึง ลำห้วย	สระน้ำในไร่นา	สูบน้ำด้วยไฟฟ้า
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก					
เมือง	๖๘๘	๑	๕	๔	๖	๕๓	๕๙๖	๒๓
ท่าบ่อ	๓๗๔	๑	๓	๕	๑	๔๐	๓๑๐	๑๑
ศรีเชียงใหม่	๒๔๔	๑	๔	๒	-	๑๒	๒๒๑	๔
สังคม	๑๗๐	๑	๕	๘	-	๑๑	๑๔๔	๒
โพธิ์พอสัย	๑,๒๓๗	๑	๖	๘	๔	๔๔	๑,๑๔๙	๒๕
สระใคร	๒๕๖	-	๓	๗	๑	๗	๒๓๘	-
เฝ้าไร่	๗๗๔	-	๑๑	๗	-	๒๔	๗๓๑	๑
รัตนวาปี	๕๒๕	-	-	๒	-	๑๓	๔๙๖	๑๔
โพธิ์ตาก	๓๒๖	๑	๒	๑	-	๑๔	๓๐๘	-
รวม	๔,๕๙๑	๕	๓๙	๔๔	๑๒	๒๑๘	๔,๑๙๓	๘๐

ที่มา : www.nongkhai.go.th สำนักงานสถิติจังหวัดหนองคาย

๒. แหล่งน้ำใต้ดิน

บริเวณจังหวัดหนองคาย มีการสะสมตัวของชั้นเกลือหลายชั้น พบว่าการเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่ที่อยู่ไกลจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จะพบน้ำที่ระดับลึกโดยประมาณ ๕๐-๑๕๐ เมตร ในส่วนของผลการวิเคราะห์ทางเคมีพบว่าคุณภาพของน้ำอยู่ในเกณฑ์ไม่ดื่มนัก เพราะส่วนผสมของสารละลายจากหินเกลือใต้ดิน อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ยังคงสามารถนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคได้เมื่อพิจารณาเทียบกับมาตรฐานน้ำบาดาลเพื่อการบริโภค ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นน้ำที่พัฒนาขึ้นมาใช้ด้วย แสดงว่ามีโอกาสที่จะเจาะพบน้ำบาดาลคุณภาพน้ำกร่อยถึงเค็มในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อพิจารณาถึงภาพรวมของปริมาณการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดหนองคาย พบว่ามีอัตราการใช้น้ำอยู่ในระดับ ๕,๐๐๐-๗,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี จะเห็นว่าอัตราการใช้น้ำบาดาลของจังหวัดหนองคายอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงนัก ส่วนใหญ่นำไปใช้ในกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการและเกษตรกรรม

คิดเป็นสัดส่วนระหว่างการใช้ปุ๋ยโปค/บริโค : อุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจบริการและเกษตรกรรม เท่ากับ ๑ : ๔.๕ ผลสืบเนื่องที่ตามมาคือ การทรุดตัวของแผ่นดินในบางพื้นที่ การไหลซึมของน้ำเค็มรุกเข้ามามีในชั้นน้ำบาดาลชั้นสู่พื้นดิน ซึ่งตั้งแต่เดิมเคยเป็นแหล่งน้ำจืด ดังนั้นการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดหนองคาย ควรจะเพิ่มความระมัดระวังในส่วนองปริมาณน้ำที่จะนำขึ้นมาใช้ในบางพื้นที่ เพื่อมิให้ระบบนิเวศของน้ำผิวดินถูกเจือปนและเสื่อมคุณภาพ

จังหวัดหนองคายถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีค่อนข้างสูง คือประมาณ ๑,๓๐๐ มม. ต่อปี ดังนั้นจึงเป็นจังหวัดที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งตามข้อมูลดังกล่าว จังหวัดหนองคายจึงได้ให้ความสำคัญในการกำหนดให้เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

๘) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดหนองคาย

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดน เป็นประตูสู่อาเซียน ตั้งอยู่ใกล้กับนครหลวงเวียงจันทน์ เมืองหลวงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุนของลาว ทำให้มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงและยังสามารถเชื่อมต่อไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ซึ่งทั้งสองประเทศดังกล่าว เป็นตลาดขนาดใหญ่ที่จะเป็นช่องทางในการค้าขายและแลกเปลี่ยนสินค้ากับจังหวัดหนองคายได้เป็นอย่างดีตามคำสั่งจังหวัดหนองคายที่ ๑๓๗๕/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดหนองคาย และคณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดหนองคายได้มีการบูรณาการความร่วมมือในการขับเคลื่อนการดำเนินการกับทุกภาคส่วนประกอบด้วย

สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดหนองคาย
สำนักงานทางหลวงจังหวัดหนองคาย สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดหนองคาย สำนักงานขนส่งจังหวัดหนองคาย โครงการชลประทานจังหวัดหนองคายการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาหนองคาย และการประปาส่วนภูมิภาคสาขาหนองคาย
ด่านศุลกากรจังหวัดหนองคายและตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย
สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองคาย
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย
สำนักงานสรรพากรจังหวัดหนองคายและสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดหนองคาย
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองคาย
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย
สำนักงานแรงงานจังหวัดหนองคาย

ตามประกาศ คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้จังหวัดหนองคายในท้องที่ จำนวน ๑๓ ตำบล ๒ อำเภอ เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ ๒

(๑) อำเภอเมืองหนองคาย ๑๒ ตำบล ประกอบด้วย ตำบลค่ายบกหวาน ตำบลในเมือง ตำบลบ้านเดื่อ ตำบลพระธาตุบังพวน ตำบลโพธิ์ชัย ตำบลโพธิ์สว่าง ตำบลมีชัย ตำบลเวียงคุก ตำบลสีกาย ตำบลหนองกอมเกาะ ตำบลหาดคำและตำบลหินโงม

(๒) อำเภอสระใคร ๑ ตำบล คือ ตำบลสระใครโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งเพิกถอนสภาพที่ดิน เพื่อใช้เป็นพื้นที่ให้เอกชนและหน่วยงานภาครัฐใช้ประโยชน์ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หนองคาย จำนวน ๑ แปลง คือ ที่เสียดสรวงบ้านไชยาสาธารณประโยชน์ หมู่ที่ ๔ ตำบลสระใคร อำเภอสระใคร เนื้อที่ถอนสภาพ ๗๑๘-๐-๐ ไร่ จังหวัดได้ออกโฉนดและส่งมอบพื้นที่ให้กรมธนารักษ์เพื่อประกอบการสรรหา นักลงทุนพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคายโดยกรมธนารักษ์ ได้ดำเนินเปิดประมูลเพื่อสรรหาผู้ลงทุนพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ความพร้อมด้านกิจการที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง (๒) อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง (๓) กิจการโลจิสติกส์ (๔) นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม (๕) กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว (๖) กิจการพืชและไฮโล (๗) กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากผลพลอยได้หรือเศษวัสดุทางการเกษตร (๘) กิจการผลิตโครงสร้างโลหะสำหรับงานก่อสร้างหรืองานอุตสาหกรรม (๙) กิจการผลิตสิ่งพิมพ์ทั่วไป (๑๐) กิจการผลิตอาหารสัตว์หรือส่วนผสมผลิตภัณฑ์ (๑๑) กิจการผลิตวัสดุก่อสร้างและกิจการผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตอัดแรงสำหรับ งานสาธารณูปโภค (ยกเว้นการผลิตกระเบื้องมุงหลังคาเซรามิกส์และการผลิตกระเบื้องปูพื้นหรือผนัง) (๑๒) กิจการผลิตสิ่งปรุงแต่งสำหรับประติมากรรม เช่น สบู่ ยาสระผม ยาสีฟัน (๑๓) กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกสำหรับสินค้าอุปโภค เช่น บรรจุภัณฑ์พลาสติก (๑๔) กิจการผลิตสิ่งของจากเยื่อหรือกระดาษ เช่น กล่องกระดาษ และ (๑๕) กิจการพัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้า ทั้งนี้อยู่ระหว่างการสรรหานักลงทุนโดยกรมธนารักษ์

ผลกระทบเชิงลบ

- ขอบจำกัดของพื้นที่การลงทุน
- ราคาที่ดินสูงขึ้น
- การไหลบ่าของสินค้าจากจีนเป็นจำนวนมาก จะกระทบต่อการตลาดสินค้าชุมชนของไทย

ที่มา : จังหวัดหนองคาย

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

-ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

จังหวัดหนองคาย มีผลผลิตจากภาคเกษตรที่สามารถรองรับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรหลากหลายด้าน ได้แก่

๑. ด้านพืช ได้แก่ ข้าว ยางพารา มะเขือเทศ สับปะรด นอกจากนี้ยังมีพืชที่มีศักยภาพในท้องถิ่นสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำว้าและเห็ด
๒. ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไก่ไข่ และการผลิตโคเนื้อ
๓. ด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลานิลในกระชังตามลำน้ำโขง

-ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

(Gross Provincial Products : GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองคาย (Gross Provincial Product: GPP) ปี พ.ศ.๒๕๖๔ มีมูลค่าจำนวน ๔๔,๓๙๖ ล้านบาท เป็นอันดับที่ ๕๗ ของประเทศ (๗๗ จังหวัด) และเป็นลำดับที่ ๑๕ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๒๐) เป็นลำดับที่ ๓ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (๕) รายได้ประชากรต่อคนต่อปี เท่ากับ ๘๗,๖๑๗ บาท

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัด โดยจัดทำระบบฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ในการทำงานเชิงบูรณาการของทุกหน่วยงานเพื่อกระตุ้นให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ผลิต ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือวิสาหกิจชุมชน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ภายในจังหวัด

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths)

- ๑) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าและบริการสู่แหล่งท่องเที่ยว
- ๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงานของจังหวัดหนองคาย เช่น โรงงานมะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน สับปะรด โรงงานสุรา และโรงงานผลิตเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์
- ๓) มีพื้นที่ตามแนวชายแดนริมน้ำโขง ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร และเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวโพดหวาน มะเขือเทศ และสับปะรด เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด
- ๔) มีสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชอุตสาหกรรม เช่น มะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน และสับปะรดฯ
- ๕) มีระบบโครงข่ายการคมนาคม ขนส่งโลจิสติกส์เข้าถึงพื้นที่ได้โดยสะดวก ทั้งทางบก ทางราง ทางอากาศ และทางน้ำเพื่อเชื่อมโยงทั้งด้านการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว

จุดอ่อน (Weaknesses)

- ๑) กำลังแรงงานประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
- ๒) วิสาหกิจชุมชนขาดความรู้ และทักษะในการพัฒนาคุณภาพและรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองลูกค้าระดับสากลและขาดเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้าจำนวนมาก ในกรณีที่ลูกค้าต้องการเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง

๓) บุคลากรภาคอุตสาหกรรมการผลิตขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน จีน และญี่ปุ่น
๔) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในจังหวัดยังไม่เพียงพอและเสถียรภาพต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิต ทำให้การผลิตไม่ต่อเนื่องและต้นทุนสูง เช่น ค่าไฟฟ้าสูง และน้ำประปาขัดข้องบ่อย น้ำประปาไม่เพียงพอ

๕) การผลิตสินค้าทางเกษตรยังใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณที่ต่ำ

๖) วัตถุดิบมีปริมาณไม่เพียงพอในการผลิต

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunities)

๑) การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ส่งผลดีต่อการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและการค้าชายแดน

๒) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อ ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว โดยรถไฟความเร็วสูง จากจีน – ลาว

๓) นโยบายรัฐบาล/แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ในการส่งเสริม เมืองนาอยู่อัจฉริยะ (Smart city)

๔) รัฐบาลมีนโยบาย Zoning ทางด้านการเกษตร ทำให้ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมการผลิต มีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุดิบและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะก่อตั้งขึ้นใหม่ภายในจังหวัดหนองคาย

๕) มีความร่วมมือระดับนานาชาติและสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการ Carbon Credit และเรื่องสิ่งแวดล้อมแนวโน้มตลาดผู้บริโภคมีความต้องการอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล สะอาด และปลอดภัย

อุปสรรค (Threats)

๑) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากการจัดทำระบบบัญชีรับ-จ่าย ไม่สามารถให้ความชัดเจนให้กับสถาบันการเงินได้

๒) การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุน

๓) ปัญหายาเสพติดมากับแรงงานนอกระบบ เข้าสู่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมการผลิต ส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตรและผลิตภาพการผลิต

๔) ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกผันผวนและเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุนรวมทั้งประชาชนขาดกำลังซื้อ

๕) ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปิด-ปิดเขื่อนของประเทศจีน และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำให้มีผลกระทบต่อการเพาะปลูกตามลำนํ้าโขงและอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องอาศัยผลผลิตทางการเกษตรตามลำนํ้าโขง

๖) ประเทศเพื่อนบ้านมีนโยบายเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก เช่น การลงทุน การท่องเที่ยวในประเทศ ฯลฯ

(๓) TOWS Matrix

ในการดำเนินงานเพื่อบ่มงูสุ่เป้าหมาย หลักการและวิธีการที่นิยมใช้กันก็คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะแวดล้อมภายในและสถานะแวดล้อมภายนอก หรือตารางความสัมพันธ์ของ SWOT (TOWS Matrix) ซึ่งในการวิเคราะห์ตารางความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถกำหนดวิธีการดำเนินงาน หรือที่เรียกว่า กลยุทธ์ ออกมาเป็นประเด็นในการดำเนินงานดังนี้

กลยุทธ์ SO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับโอกาส หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงรุกเป็นการใช้จุดแข็งที่มีอยู่ และโอกาสจากปัจจัยภายนอกมาเป็นตัวสนับสนุน

กลยุทธ์ STเป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับอุปสรรค หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงป้องกัน เป็นการใช้จุดแข็งที่มีอยู่ และต้องมีการฟันฝ่า หรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่ต้องเผชิญ

กลยุทธ์ WO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับโอกาส หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงแก้ไข เป็นการแก้ไขจุดอ่อน หรือทำให้จุดอ่อนมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดยใช้โอกาสเป็นปัจจัยภายนอกเข้ามาสนับสนุน

กลยุทธ์ WTเป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับอุปสรรค หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงรับที่ต้องปรับปรุงและแก้ไขจุดอ่อนให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันอาจต้องเผชิญกับอุปสรรคหรืออาจจะต้องใช้วิธีหลีกเลี่ยงอุปสรรค ในขณะเดียวกัน

ดังนั้น การวิเคราะห์กลยุทธ์ และการที่จะนำกลยุทธ์ใดมาขับเคลื่อนในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ จะต้องคำนึงถึงความเร่งด่วน การสนับสนุนจากนโยบายรัฐบาล การสนับสนุนงบประมาณของทั้งภาครัฐและเอกชน มิเช่นนั้นแล้วอาจทำให้แผนการพัฒนาจังหวัด ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายสุดท้ายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์ตาม TOWS Matrix จังหวัดหนองคายสรุปได้ดังนี้

กลยุทธ์ SO :

จุดแข็ง (Strengths : S)	โอกาส (Opportunities : O)
๑) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าและบริการสู่แหล่งท่องเที่ยว	๑) การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก เชียงเหนือ ส่งผลต่อการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและการค้าชายแดน
๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางด้านการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงานของจังหวัดหนองคาย เช่น โรงงานมะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน สับปะรด โรงงานสุรา และโรงงานผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	๒) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อ ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว โดยรถไฟความเร็วสูง จากจีน – ลาว
๓) มีพื้นที่มากตลอดตามแนวชายแดนริมน้ำโขง ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร และเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวโพดหวาน มะเขือเทศ สับปะรด เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด	๓) นโยบายรัฐบาล/แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ในการส่งเสริม เมืองนาอยู่อัจฉริยะ (Smart city)
๔) มีสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชอุตสาหกรรม เช่น มะเขือเทศ สับปะรด	๔) รัฐบาลมีนโยบาย Zoning ทางด้านการเกษตร ทำให้ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมการผลิต มีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุดิบและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะก่อตั้งขึ้นใหม่ภายในจังหวัดหนองคาย
๕) มีระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์เข้าถึงพื้นที่ได้โดยสะดวก ทั้งทางบก ทางราง ทางอากาศ และทางน้ำเพื่อเชื่อมโยงทั้งด้านการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว	๕) มีความร่วมมือระดับนานาชาติและสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการ Carbon Credit และเรื่องสิ่งแวดล้อมแนวโน้มนตลาดผู้บริโภคมีความต้องการอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล สะอาดและปลอดภัย

กลยุทธ์ SO : ๑) เพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันด้านการผลิต และการบริการ ๒) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานสินค้า OTOP และ SMEs ๓) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ST :

จุดแข็ง (Strengths : S)	อุปสรรค (Threats : T)
๑) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าและบริการสู่แหล่งท่องเที่ยว	๑) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากการจัดทำระบบบัญชีรับ-จ่าย ไม่สามารถให้ความชัดเจนให้กับสถาบันการเงินได้
๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางด้านการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงานของจังหวัดหนองคาย เช่น โรงงานมะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน สับปะรด โรงงานสุรา และโรงงานผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	๒) การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุน
๓) มีพื้นที่มากตลอดตามแนวชายแดนริมน้ำโขง ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร และเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวโพดหวาน มะเขือเทศ สับปะรด เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด	๓) ปัญหายาเสพติดมากับแรงงานนอกระบบ เข้าสู่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมการผลิต ส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตรและผลิตภาพการผลิต
๔) มีสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชอุตสาหกรรม เช่น มะเขือเทศ สับปะรด	๔) ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกผันผวนและเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุนรวมทั้งประชาชนขาดกำลังซื้อ
๕) มีระบบโครงข่ายการคมนาคม ขนส่งโลจิสติกส์เข้าถึงพื้นที่ได้โดยสะดวก ทั้งทางบก ทางราง ทางอากาศ และทางน้ำเพื่อเชื่อมโยงทั้งด้านการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว	๕) ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปิดปิดของประเทศจีน-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำให้มีผลกระทบต่อการเพาะปลูกตามลำน้ำโขงและอุตสาหกรรมการผลิต
	๖) ประเทศเพื่อนบ้านมีนโยบายเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก เช่น การลงทุน การท่องเที่ยวในประเทศ ฯลฯ
กลยุทธ์ ST : ๑) สร้างความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวภายในและระหว่างประเทศ ๒) การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ๓) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	

กลยุทธ์ WO :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
๑) กำลังแรงงานประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ	๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และนโยบายรัฐบาลสนับสนุนอาหารปลอดภัย พลังงานทดแทน และการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและรัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับรถไฟทางคู่เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าสู่ท่าเรือ และเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสากล เช่น ISO ๙๐๐๑ ISO ๑๔๐๐๑ ISO ๒๒๐๐๐ BRC IFS ฯลฯ	๒) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีภาษาและวัฒนธรรมคล้ายๆ กัน ทำให้มีการเจรจาติดต่อธุรกิจได้ง่ายมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เอื้ออำนวยต่อการคมนาคมขนส่งสินค้า เข้า-ออก หนองคายสู่ นครหลวงเวียงจันทน์ และมีเส้นทางคมนาคม ๔ ช่องจราจร เชื่อมโยงสู่ระเปียงเศรษฐกิจ เหนือ-ใต้ และตะวันออก - ตะวันตก
๓) บุคลากรภาคอุตสาหกรรมการผลิตขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน จีน และญี่ปุ่น	๓) ความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เขตการค้าเสรี การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทำให้ตลาดการค้าใหญ่ขึ้น เขตเศรษฐกิจพิเศษและการส่งเสริมการลงทุนภาครัฐ (BOI) ทำให้จังหวัดหนองคายมีแนวโน้มการลงทุนมากยิ่งขึ้น
๔) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในจังหวัดยังไม่เพียงพอและเสถียรภาพต่อภาคอุตสาหกรรม การผลิต ทำให้การผลิตไม่ต่อเนื่องและต้นทุนสูง เช่น ค่าไฟฟ้าสูง และน้ำประปาขัดข้องบ่อย น้ำประปาไม่เพียงพอ	๔) รัฐบาลมีนโยบาย Zoning ทางด้านการเกษตร ทำให้ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมการผลิต มีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุดิบและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะก่อตั้งขึ้นใหม่ภายในจังหวัดหนองคาย
๕) การผลิตสินค้าทางเกษตรยังใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณที่ต่ำ	๕) มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน และอยู่ในกลุ่มความร่วมมือ Great Mekong Sub-region (GMS) มีแหล่งต้นน้ำทางธรรมชาติเพื่อใช้ในภาคเกษตร ๑ กลุ่มน้ำหลัก แม่น้ำโขง และ ๘ กลุ่มน้ำสาขาย่อย ที่สามารถจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบชลประทานเพิ่มเติมได้อีก
๖) วัตถุดิบมีปริมาณไม่เพียงพอในการผลิต	๖) มีความร่วมมือระดับนานาชาติและสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการ Carbon Credit และเรื่องสิ่งแวดล้อมแนวโน้มตลาดผู้บริโภคมีความต้องการอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล สะอาดและปลอดภัย
กลยุทธ์ WO : ๑) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs OTOP วิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ๒) ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา สาธารณสุข และสังคม ๓) การเสริมสร้างการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ๔) ส่งเสริมการพัฒนาด้วยระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีเพื่อสังคมและคุณภาพชีวิต	

กลยุทธ์ WT :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
๑) กำลังแรงงานประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ	๑) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากการจัดทำระบบบัญชีรับ-จ่าย ไม่สามารถให้ความชัดเจนให้กับสถาบันการเงินได้
๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสากล เช่น ISO ๙๐๐๑ ISO ๑๔๐๐๑ ISO ๒๒๐๐๐ BRC IFS ฯลฯ	๒) การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุน
๓) บุคลากรภาคอุตสาหกรรมการผลิตขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน จีน และญี่ปุ่น	๓) ปัญหายาเสพติดมากับแรงงานนอกระบบ เข้าสู่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมการผลิตส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตรและผลิตภาพการผลิต
๔) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในจังหวัดยังไม่เพียงพอและเสถียรภาพต่อภาคอุตสาหกรรม การผลิต ทำให้การผลิตไม่ต่อเนื่องและต้นทุนสูง เช่น ค่าไฟฟ้าสูง และน้ำประปาขัดข้องบ่อย น้ำประปาไม่เพียงพอ	๔) ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกผันผวนและเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุนรวมทั้งประชาชนขาดกำลังซื้อ
๕) การผลิตสินค้าทางเกษตรยังใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณที่ต่ำ	๕) ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปิดปิดเขื่อนของประเทศจีนและ-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำให้มีผลกระทบต่อการเพาะปลูกตามลำนํ้าโขงและอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องอาศัยผลผลิตทางการเกษตรตามลำนํ้าโขง
๖) วัตถุดิบมีปริมาณไม่เพียงพอในการผลิต	๖) ประเทศเพื่อนบ้านมีนโยบายเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก เช่น การลงทุน การท่องเที่ยวในประเทศ ฯลฯ
กลยุทธ์ WT : ๑) การพัฒนาสินค้าในพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน และเพิ่มขีดความสามารถผลักดันการจำหน่ายทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น ๒) ประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนเพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถทางธุรกิจ	

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

- ๑) เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน สร้างความยั่งยืน มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) มีการจ้างแรงงานคนในพื้นที่หรือจังหวัดใกล้เคียงมากกว่าต่างชาติ
- ๓) มีการนำความรู้จากผลงานวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาใช้ในการผลิตมากขึ้น มีการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเกษตร เช่น ข้าว และผลพลอยได้จากข้าว เนื้อสัตว์ ยางพารา มะเขือเทศ
- ๔) มีการบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ และสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมภาครัฐและเอกชนให้เข้มแข็ง

๕) สนับสนุนเรื่องเงินทุน การตลาด เครื่องจักร มีสถาบันการเงินที่ทำธุรกรรมการนำเข้า-ส่งออกลดหย่อนภาษีการนำเข้า-ส่งออก

๖) มหาวิทยาลัยในพื้นที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาและให้ความรู้กับคนทุกเพศ ทุกวัย ในการบริการรับใช้สังคม ชุมชน พื้นที่ให้มีคุณภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น

๗) สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้จังหวัดโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก ควบคู่กับการส่งเสริมการลงทุนจากนักลงทุน SMEs ในท้องถิ่น, ระดับประเทศและระหว่างประเทศในด้านที่จังหวัดมีศักยภาพ คือ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย การค้าชายแดนและการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๘) การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ประชาชนมีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูง โดยยึดหลักการพัฒนาตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และใช้นวัตกรรม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“ยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม สร้างความยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑) ยกระดับผู้ประกอบการโรงงานเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

๒) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเข้าสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ ยกระดับโรงงานสู่มาตรฐานการจัดการคุณภาพและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ปรับปรุงผลผลิตภาพการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ รักษาระดับมาตรฐานสินค้า เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน

• เป้าประสงค์

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือวิสาหกิจชุมชนได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน เช่น มผช. อย. GMP HACCP ฮาลาล ISO (๙๐๐๐, ๙๐๐๑, ๑๔๐๐๐, ๑๔๐๐๑, ๑๘๐๐๐, ๑๘๐๐๑) ได้รับความรู้ ความเข้าใจ เชิงลึก เกี่ยวกับมาตรฐานต่างๆ

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือวิสาหกิจชุมชนได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน เช่น มผช. อย. GMP HACCP ฮาลาล ISO (๙๐๐๐, ๙๐๐๑, ๑๔๐๐๐, ๑๔๐๐๑, ๑๘๐๐๐, ๑๘๐๐๑) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย

๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือวิสาหกิจชุมชน ได้รับความรู้ ความเข้าใจ เชิงลึก เกี่ยวกับมาตรฐานต่างๆ จำนวน ๑๐ ราย

๓. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือวิสาหกิจชุมชนผ่านการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๕ ราย

๔. จังหวัดหนองคายมีสถานประกอบการ ที่มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น จากเดิม อย่างน้อย ๕ มาตรฐาน

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาความรู้และทักษะบุคลากรภาคอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อรองรับการเติบโตทางธุรกิจ

- เป้าประสงค์

สถานประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ SME มีศักยภาพในการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการที่เพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

สถานประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ SME ในการให้บริการที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมบริการ ที่นำไปสู่การสร้างโอกาสที่มุ่งสู่การพัฒนาภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการที่เพิ่มขึ้น

- กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๘
๑.๑ การพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการเข้าสู่ มาตรฐานสากล	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -โครงการพัฒนาและต่อยอดภูมิปัญญาการผลิต ผลิตภัณฑ์ผ้า จังหวัดหนองคาย	๒.๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Step)	๐.๑๓๗๗
	โครงการอื่นๆ - ไม่มี	
๑.๒ ยกระดับโรงงานสู่ มาตรฐานการจัดการ คุณภาพและ สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด - ไม่มี	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม -โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการ อุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย	๐.๐๙๒๖
	โครงการอื่นๆ - ไม่มี	

๑.๓ ปรับปรุงผลิตภาพ การผลิตเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการ แข่งขัน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด - ไม่มี	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - ไม่มี	
	โครงการอื่นๆ - ไม่มี	
๑.๔ รักษาระดับมาตรฐาน สินค้า เพื่อการเติบโต ที่ยั่งยืน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด - ไม่มี	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - ไม่มี	
	โครงการอื่นๆ - ไม่มี	
๒.๑ พัฒนาความรู้และ ทักษะบุคลากร ภาคอุตสาหกรรม ผลิตเพื่อรองรับการ เติบโตทางธุรกิจ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - ไม่มี	
	โครงการอื่นๆ - ไม่มี	

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและต่อยอดภูมิปัญญาการผลิต ผลิตภัณฑ์ผ้าจังหวัดหนองคาย
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดหนองคาย เป็นแหล่งกำเนิดของผ้าพื้นเมืองหลากหลายชนิด โดยแต่ละชนิดของผ้าพื้นเมืองมีแหล่งกำเนิดทางด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของแต่ละชุมชนแตกต่างกัน จึงทำให้ผ้าพื้นเมืองของจังหวัดหนองคาย มีอัตลักษณ์เฉพาะพื้นที่ที่ไม่เหมือนใคร ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นอาชีพที่สามารถสร้างงานและสร้างรายได้ให้กับชาวจังหวัดหนองคายเป็นอย่างมาก มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีความโดดเด่นที่แตกต่างกันของแต่ละชนิดผ้า จนเป็นที่รู้จักในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปัจจุบันกระแสแฟชั่นที่มีความหลากหลายในกลุ่มผู้บริโภค จึงทำให้ผ้าทอพื้นเมืองหนองคาย ซึ่งมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้ายังเป็นรูปแบบเดิมๆ และยังไม่เป็นสากลมากนัก ทำให้ตลาดของผ้าพื้นเมืองหนองคาย ไม่สามารถขยายตลาดได้เพิ่มขึ้นมากนัก และความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคจะเป็นกลุ่มลูกค้าเดิมเฉพาะบุคคลที่ชื่นชอบรูปแบบผ้าของผ้าพื้นเมืองหนองคาย ซึ่งอาจจะขายได้เฉพาะบางตลาดเท่านั้น และเนื่องมาจากกลุ่มผู้ผลิตผ้าพื้นเมืองยังไม่มีองค์ความรู้ในด้านการออกแบบ ดีไซน์ผ้าพื้นเมืองให้มีความหลากหลาย เพราะส่วนใหญ่จะเป็นผู้ผลิตผ้าพื้น สำหรับการออกแบบตัดเย็บยังเป็นช่างรุ่นเดิม ออกแบบและตัดแบบเดิมๆ ที่ตัวเองชำนาญเท่านั้น ทำให้ยังขาดการออกแบบที่ทันสมัย และรูปแบบที่หลากหลาย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ในฐานะหน่วยงานที่สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มโอท็อป จึงมีความประสงค์ที่จะยกระดับการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคาย โดยการออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมือง ให้มีความโดดเด่น สวยงาม เป็นสากลนิยมมากขึ้น เพื่อจะได้ขยายตลาดกลุ่มลูกค้าได้ทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อเป็นการขยายตลาดของผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายให้ก้าวสู่ตลาดสากล

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับองค์ความรู้ด้านการออกแบบและกระบวนการผลิตให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการผ้าพื้นเมืองหนองคาย ๒. เพื่อยกระดับตลาดผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายให้ก้าวสู่ตลาดสากลมากขึ้น ๓. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายที่ได้รับการพัฒนาออกแบบแล้ว
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. ผู้ประกอบการผ้าพื้นเมืองจังหวัดหนองคาย ได้รับองค์ความรู้แนวทางการออกแบบและกระบวนการผลิตที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน ๒. ผู้ประกอบการผ้าพื้นเมืองหนองคาย ที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ โครงการฯ สามารถออกแบบและตัดเย็บผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองให้มีความทันสมัย สวยงาม มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ๓. สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับด้านการออกแบบได้มากขึ้น ผลลัพธ์ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายและจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการผ้าพื้นเมืองหนองคายได้รับองค์ความรู้ในด้านการออกแบบและกระบวนการผลิต ๒. ได้ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายที่ได้รับการพัฒนาออกแบบแล้ว ๓. เพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายที่ได้รับการออกแบบไม่น้อยกว่า
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐานการผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการมุ่งสู่ประชาคมอาเซียน
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<i>กิจกรรม</i> ๑.๑ การประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มเป้าหมายและคัดเลือกผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือวิสาหกิจชุมชน ๑.๒ จัดทำแผนการดำเนินงานและวิเคราะห์ศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม <i>กิจกรรม</i> ๒.๑ อบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ เชิงลึกเรื่องมาตรฐานต่างๆ จำนวนไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย ๒.๒ จัดกิจกรรมเข้าค่ายเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ในด้านการออกแบบและกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคาย <i>กิจกรรม</i> ๓.๑ จัดกิจกรรมเปิดโลกทัศน์เพื่อหาแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานผ้าพื้นเมืองหนองคาย ๓.๒ จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเชิงลึก เรื่องการออกแบบและกระบวนการผลิต <i>กิจกรรม</i> จัดจ้างเหมาการ ให้ความรู้ในด้านการออกแบบและกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายให้มีรูปแบบที่หลากหลายและทันสมัย จำนวน ๑๐ ราย ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรมฯ โครงการฯ <i>กิจกรรม</i> -จัดแสดงผลงานการออกแบบพร้อมทดสอบตลาดผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายต้นแบบ และจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในพื้นที่ต่างจังหวัด งบประมาณ ๗๒๖,๙๐๐ (เจ็ดแสนสองหมื่นหกพันเก้าร้อยบาทถ้วน) ๕.๑ จัดทำหนังสือแนะนำผลงานผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองหนองคายต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ เล่ม และ VDO ประชาสัมพันธ์กิจกรรมฯ จำนวน ๑ เวอร์ชัน ๕.๒ ติดตามประเมินผลการดำเนินการ และบริหารโครงการทุกกิจกรรม
๙. งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

**๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ.
และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘**

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัด หนองคาย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโต อย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อนการ พัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโต อย่างยั่งยืน	เมื่อนำอยู่ มุ่งสู่เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยววิถีลุ่มน้ำโขง เชื่อมโยงการค้าชายแดน	ยกระดับอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม สร้างความยั่งยืนเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม และเพิ่ม ขีดความสามารถในการ แข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการและ ภาคอุตสาหกรรมด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและ แผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การยกระดับมาตรฐานการ ผลิตสินค้าเกษตรและสร้าง มูลค่าเพิ่ม	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้ เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วน ภูมิภาค	พัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขันทางการค้า การ ลงทุน การค้าชายแดน การ ท่องเที่ยว และการบริการ	พัฒนาความรู้และทักษะ บุคลากรภาคอุตสาหกรรม การผลิตเพื่อรองรับการ เติบโตทางธุรกิจ
ประเด็นการ พัฒนา	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การเสริมสร้างความมั่นคง ของคน และสิ่งแวดล้อม	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อยกระดับการให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ	

**๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตาม
แผนพัฒนาจังหวัด**

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ สอจ.หนองคาย ไม่ได้รับการจัดสรรจากจังหวัด

**๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๘**

สอจ.หนองคาย ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดหนองคาย รายปี
พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่
เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลประกอบการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ของ
หน่วยงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและจัดทำคำของบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ต่อไป